

สัปดาห์ “จุดยืนของพระอรหันต์ คือ สูงสุดตีนสู่สามัญ” น.๙ / พระราชดำรัส ๕ ธ.ค. น.๕

ขัณฑุกุ โขตุ มหาราชา
ขอพระองค์ทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน
ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้า
 ทีมงานข่าวอโศกรายปักษ์

หนึ่งน้อยทยอยเต็ม ◯ เต็มด้วยแก่น แน่นเป็นหนึ่งใน
ข่าวอโศก
 ฉบับที่ ๓๗๗(๓๗๘) เดือน ธันวาคม ๒๕๕๒

อาศิรวาทน์ เนื่องในวโรกาสเฉลิมพระชนมพรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ๕ ธันวาคม ๒๕๕๒

ขอบพิตรสถิตอยู่ฟ้า	มทาสถาน
ทรงพระเจริญยิ่งยืนกาล	กว่าร้อย
ธัญญาไปแพ้วพาน	พฤทธิสุข สราณเทอด
ทากประขจรแม่แต่น้อย	รับพันพลันทาย
ขอลถวายพระพรน้อม	มิ่งบุญ
ขอเกิดพระบุญคุณ	สุดเกล้า
ขอพลีสดปลับบุญ-	นิยมแด่ พระเอย

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ
 (สไมย์ จำปาแพง ประพันธ์)

เพื่อในหลวงของเรา ชาวอโศกปฏิบัติบูชา ถึงโรงบุญ มากกว่า ๕๒ แห่ง

↑ โรงบุญฯ จากญาติธรรมชาวบ้านราชฯ และพี่น้องชาวบ้านหมู่ ๓ ต.บึงใหม่ อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี บรรยายกาศประสานสัมพันธ์อบอุ่นกันเองและอิมบุญ อิมอร้อย

ภาคอีสาน มาเป็นอันดับ ๑
 ภาคกลางรวมกรุงเทพฯ อันดับ ๒
 ส่วนภาคเหนือมาเป็นอันดับ ๓

๕ ธ.ค. ๒๕๕๒ เมื่อเวลาประมาณ ๑๑.๐๐ น. ขบวนรถยนต์พระที่นั่ง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และพระบรมวงศานุวงศ์ ถึงยังพระที่นั่งอัมรินทร์วินิจฉัย ในพระบรมมหาราชวัง เพื่อทรงประกอบพระราชพิธีออกมหาสมาคม

อ่านต่อหน้า ๕

ทำบุญลอมข้าว'๕๒ ที่หินผา พ่อท่านบิฑฑิตทางพันทุกข์ เปิดตลาดอาริยะคึกคัก

วันอังคารที่ ๔ ถึงวันพุธที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๒
 ชุมชนหินผาฟ้า น้ำ เลขที่ ๙ หมู่ ๑๗ ต.นาหนองทุ่ม อ.แก้งคร้อ จ.ชัยภูมิ จัดงานบุญลอมข้าว'๕๒ ครั้งที่ ๑๒

อ่านต่อหน้า ๕

นายนิพันธ์ ศิริธร นายอำเภอแก้งคร้อ ให้เกียรติเป็นประธานเปิดงานบุญลอมข้าว เวลา ๑๐.๓๐ น.

ข่าวโศก

รายปักษ์

ครูคือผู้เสียสละ

การเป็นครูสอนเด็กโดยไม่รับเงินเดือนของชาวโศก ถือว่าเป็นความเสียสละอันยิ่งใหญ่

เพราะการเป็นครูสอนเด็ก ย่อมเป็นงานหนักและเหนื่อย แต่ที่ถือว่าเป็นงานที่มีเกียรติและคุณค่าอย่างยิ่งต่อชีวิต เพราะเป็นงานสร้างคน

แน่นอนที่เด็กส่วนใหญ่ที่ไม่มุ่งพัฒนาจิตวิญญาณของตน ย่อมไม่ชอบครูแบบนี้ ที่ไม่รับเงินเดือน แต่สอนฟรี ไม่มีค่าจ้างเพราะจะไม่ตามใจเด็กจนเสียคน

ถ้าถูกจ้างมาสอนเด็ก ก็ไม่กล้าขัดเกลาเด็ก ครูที่อยากได้เงินจากการสอนเด็กแต่ไม่ซัดในศีลธรรม ก็จะตามใจเด็ก เด็กก็จะชอบ โรงเรียนที่เห็นแก่เงินก็ชอบเพราะเด็กจะได้มาสมัครเรียนเยอะๆ ก็จะได้เงินเยอะๆ แต่เด็กจะมีศีลธรรม เข้มแข็งขึ้นหรือไม่ ไม่สนใจ สนองตามความหลงของพ่อแม่ ผู้ปกครองและเด็ก ในเรื่องความเก่งเป็นหลัก จนเด็กและครูทำอะไรที่ผิดศีลธรรมหนักๆนั้นแหละ จึงค่อยรู้ว่าอยากให้เด็กดีมากกว่าเด็กเก่ง เพราะเด็กดีจะพัฒนาให้เก่งได้โดยไม่มียาก แต่หากมุ่งพัฒนาความเก่ง ก็จะทำให้เด็กดีได้ยาก

เราจึงไม่ต้องสงสัยว่าครูสัมมาสิกขาทำไมจึงกล้าขัดใจเด็ก ก็เพราะครูเหล่านั้นไม่ได้หวังผลประโยชน์อะไรจากเด็ก จึงยอมตนให้เด็กไม่ชอบในตอนต้น แต่เมื่อเด็กพ้นความไร้เดียงสา เขาจะรู้ค่าของครูสัมมาสิกขาที่มาทำงานดูแลจิตวิญญาณพวกเขา โดยไม่มีค่าจ้าง.

การรับประทานอาหารให้สมดุล

เจริญธรรมสำนึกดีค่ะ ผู้อ่านทุกท่าน ฉบับก่อนดิฉัน ได้ชวนท่านอ่านหนังสือหลายเล่มและชวนท่านว่า “มาเป็นหมอดูแลตัวเองกันเถอะ” ฉบับนี้ก็ได้เอาเนื้อหาความรู้ส่วนหนึ่งซึ่งเป็นส่วนเล็กน้อยในหนังสือเล่มนี้มาเล่าสู่กันฟัง ในเรื่องของกรรับประทานอาหารที่ไม่สมดุลก็ทำให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บได้

แม้ว่าหลายท่านจะพยายามลดสารเคมีในอาหารลดการรับประทานเนื้อสัตว์ เพิ่มผัก และลดการรับประทานอาหารรสจัดลงแล้วแต่สุขภาพก็ยังไม่ดีเท่าที่ควรนั้นเพราะท่านยังไม่รู้ชนิดของอาหารที่รับประทานแล้วทำให้เกิดภาวะสมดุล เช่น คนที่อยู่ในเมืองหนาว ยุโรป จีน เกาหลี ญี่ปุ่น สุขภาพจะแข็งแรงและหายป่วยได้ต้องรับประทานอาหารที่ให้ความร้อนและพลังงานที่ค่อนข้างสูง เช่น ข้าวอาร์ซี ข้าวบาเลย์ ข้าวแดง ข้าวดำ ข้าวนิล เผือก มัน ถั่วดำ ถั่วแดง งาคั่ว ถั่วเขียวหวาน ฝรั่ง สาหร่าย แครอท บีทรูท กระเทียม กะหล่ำปลี ถั่วฝักยาว ฟักทองแก่ เป็นต้น เมื่อคนเมืองหนาวรับประทานแล้วจะรู้สึกอุ่นสบาย เพราะเหมาะกับภูมิอากาศของเขา

แต่สำหรับประเทศที่มีอากาศร้อนอย่างประเทศไทยนั้น ควรรับประทานอาหารที่มีฤทธิ์เย็นเมื่อรับประทานเข้าไปแล้วจะทำให้รู้สึกเย็นสบาย เช่น อาหารที่มีไขมันน้อย ข้าวเจ้าที่ไม่ใช่ข้าวแดงข้าวดำ โปรตีนก็ควรรับประทานจากถั่วขาว ถั่วเขียว ถั่วเหลือง ถั่วลิสง ถั่วพู ผักผลไม้ที่มีมากมายได้แก่ มังคุด ถั่วเขียว ถั่วดำ ถั่วพู ผักผลไม้ ถั่วพู ผักหวาน ก้านตรง อ่อมแซบ ผักบุ้ง ผักสลัด

ถั่วถั่ว ถั่วถั่ว ฟักแฟง แดงต่างๆ ยอด ดอกและลูกฟักทองอ่อน เป็นต้น

ปัญหาคือคนไทยส่วนใหญ่ศรัทธาและเชื่อฝรั่งชาวต่างชาติ ให้ความเชื่อถือเขาว่าเป็นประเทศที่เจริญกว่า เพราะส่วนหนึ่งเขาเป็นชาติที่เก็บข้อมูลดี มีการวิจัยและเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ อ้างอิงเหตุผลและทฤษฎีต่างๆ รองรับได้เก่งกว่าคนไทย คนไทยส่วนใหญ่จึงเชื่อและปฏิบัติตาม เช่น การเรียนรู้และเชื่อเรื่องต้องรับประทานเนื้อนมไข่ให้มาก ปัจจุบันก็เป็นที่ประจักษ์แล้วว่า สิ่งเหล่านั้นถ้ารับประทานมากเกินไปไม่เป็นประโยชน์ต่อสุขภาพเลย แถมทำให้เกิดโรคตามมามากมายจนแก้กันไม่ไหวในปัจจุบัน คนไทยที่ยังเชื่อและรับประทานแบบนั้นอยู่จะมีปัญหาสุขภาพตามมา ทั้งที่ตอนนี้ฝรั่งเองก็หันมารับประทานอาหารที่ลดเนื้อนมไข่ลงแล้ว และหันมารับประทานที่เป็นผักผลไม้หรืออาหารที่มีกากใยกันแล้ว คนไทยจึงค่อยตื่นขึ้นมารับรู้ในขณะที่ยังหลงใหลอยู่เพราะติดใจในรสชาติของอาหาร

ดินเกิด.. ชาวไทย การรับประทานอาหารแบบสมัยโบราณของเราเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนและเป็นประโยชน์มาก เช่น การรับประทานอาหารตามธาตุ รับประทานอาหารตามฤดูกาล การรับประทานอาหารที่เป็นผักพื้นบ้านของเรา ปัจจุบันมีนักวิชาการหลายท่านได้เก็บข้อมูลถึงคุณประโยชน์ไว้มากมายเป็นการยืนยันภูมิปัญญาของบรรพบุรุษของเราค่ะ ลองมาเรียนรู้เรื่องอาหารที่รับประทานแล้วทำให้เกิดความสมดุลจากภูมิปัญญาของไทยกันเถอะค่ะ แล้วท่านจะรู้ว่า “อาหารเป็นหนึ่งในโลก” อยู่ในประเทศไทยอันเป็นที่รักของเราเอง และการรับประทานแบบภูมิปัญญาไทยเป็นสิ่งที่เหมาะสมกับคนไทยมากที่สุด.

ก๊อธรร

โดย ก๊อธรร

มูลนิธิคนสร้างชาติ ได้สร้างอุ้งข้าวอุ้งน้ำ และชุบเปอร์มาเกิดมีชีวิตแห่งสำคัญของชุมชนปทุมโศก อีกแห่งหนึ่งตั้งอยู่ที่ ๔๖ หมู่ ๖ ต.เขาน้อย อ.ท่าม่วง จ.กาญจนบุรี มีพื้นที่หลักๆ ๒ ส่วน คือ ทุ่งนาแรงรักแรงฝัน (พื้นที่นา) และเนินพอกิน (พื้นที่สวน)

ที่เนินพอกิน ได้แบ่งโซนกันรับผิดชอบในการผลิตพืชผักเป็น ๒ ส่วนคือ สวนแบบคุณยาย โดยคุณยายและคุณตาจากชุมชนปทุมโศกมาดูแลบำรุงรักษาและอีกส่วนคือ ในสวนที่ทีมงานของสมณะเสียงศีล ชาตวโร (ที่ปรึกษา) โดยคุณยิ่งธรรม อุดมสุข ซึ่งเป็นญาติธรรม และคนพื้นที่ อ.ท่ามะกา จ.กาญจนบุรี ผู้ประสานงาน

จากคำบอกเล่าของคนที่อยู่ในพื้นที่แถบนี้มาตั้งแต่เกิด นายเล็กหรือช่างเล็ก (เป็นช่างที่พาชาวบ้านมาช่วยทำงานที่เนินฯ) เปิดเผยว่า “เมื่อก่อนเป็นพื้นที่ที่ชาวบ้าน

ต้องขายทิ้งเพราะดินเสีย เนื่องจากใช้เคมีมานาน และบางส่วนของพื้นที่ที่ทำกินไม่ได้ พื้นดินมีแต่หินลูกรัง เมื่อฝนตกลงมาน้ำไม่ซึมลงพื้นดินแต่ไหลผ่านหน้าไปเลย เมื่อไม่มีน้ำปลูกอะไรก็ตายหมดหรือหากไม่ตายก็ไม่โต เมื่อก่อนสิ่งที่ปลูกได้อย่างเดียวก็คือ ยาสูบ เพราะยาสูบเป็นพืชที่กินน้ำค้างก็อยู่ได้โตได้ อย่างอื่นก็อยู่ไม่ได้ เช่น พริก(ได้แก่เพียงออกดอกก็เหี่ยวตาย) ถ้าเป็นพวก

เนินพอกิน

ข้าวโพดหรืออ้อย เมื่อเจอแล้งๆ ก็จะมีพวกปลวกมากินลำต้นพืชเหล่านี้เสียหายหมดไม่ได้ผลผลิต

พุดง่ายก็คือ เป็นพื้นที่ที่ไม่มีใครคิดทำกินแล้วละ” สมณะเสียงศีล “หลังจากที่เราเข้ามาอยู่ได้ปี

เศษๆ ซึ่งก็ได้เข้ามาศึกษาปัญหาต่างๆ และวางแผนแก้ไขอย่างเป็นระบบ ก็ดูเหมือนจะเห็นผลสำเร็จขึ้นมาตามลำดับ”

นายยิ่งธรรม อุดมสุข เปิดเผยว่า “ผมอาสาเข้าช่วยงานประจำอยู่ในพื้นที่ครับ แม้ว่าผมจะเป็นคนในพื้นที่แต่ก็ไม่เคยเจอพื้นที่ดินอย่างนี้ มีฝนตกลงมาไม่กี่ชั่วโมงน้ำแห้งสนิทเลย พืชที่ปลูกไว้ก็เหี่ยวแห้ง ยอมรับว่าหินจริงๆ แต่เราตั้งใจที่จะปลูกจะสร้างดินให้มีชีวิตขึ้นมาก่อนอื่นครับ ในพื้นที่ที่รกร้างก็ไม่สามารถจะหาวัสดุที่เป็นปุ๋ยเข้ามาได้ง่ายๆ หรือกรับมิโซดคืออยู่อย่างคือ ชาวบ้านแถบนี้ก็เลี้ยงวัวอยู่บ้างจึงมีขี้วัวพอที่จะทำปุ๋ยได้บ้าง”

แต่ด้วยภูมิปัญญาและองค์ความรู้ที่ผ่านการกล่อมเกลาและสั่งสมประสบการณ์ด้านการกลั่นกรองมาอย่างโชกโชนจนได้รับโล่

รางวัลด้านกิจกรรมมากมายหลายหลากโล่ของท่านเสียงศีล ชาตวโร ที่ปรึกษา จึงมีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบขั้นตอนต่างๆ ภายในระยะเวลาปีเศษๆ พื้นที่แห่งนี้ก็กลับกลายเป็นนา-สวนอันเขียวชอุ่มตลอดปี เต็มไปด้วยพืชผักนานาชนิด เก็บส่งโรงครัวปทุมโศกได้อย่างต่อเนื่องไม่ขาดแคลน

สมณะเสียงศีล ชาตวโร กล่าวว่า “อดมา ก็ตั้งใจอย่างยิ่งที่จะสร้างดินในพื้นที่นี้ให้มีชีวิต ได้มาปักกลดนอนคิดศึกษาค้นหาวิธี แล้วก็สังเกต เก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ พร้อมกันนั้นก็สอบถามคนในพื้นที่เดิมด้วย ขณะเดียวกันเราก็ทดลองและทำตามทฤษฎี เศรษฐกิจพอเพียง ที่แบ่งพื้นที่เป็นส่วนๆ สร้างแหล่งน้ำ ปลูกพืชทนแล้ง ปลูกพืชคลุมดิน ปลูกพืชบำรุงดิน ปลูกต้นไม้โตเร็ว ฯลฯ ในฤดูฝนเราพบว่า มีวัชพืชบางชนิดขึ้นได้มากคือ ชุมเห็ดไทย เป็นพืชตระกูลถั่ว เมื่อโตกลับก็กลายเป็นปุ๋ยพืชสดได้อย่างดี อีกอย่างหนึ่งที่เป็นหัวใจของการสร้างดินก็คือให้ร่มร่มดิน ฉะนั้นพางข้าว ซึ่งมาจากท้องนาที่แหละที่จะช่วยสร้างดินให้มีชีวิตขึ้นมาได้ เรารจึงได้ขนำพางเข้ามาใช้ และการที่จะสร้างดินให้มีชีวิตนั้นก็มีหลายองค์ประกอบที่จะต้องทำไปอย่างสัมพันธ์กันอย่างเป็นวงจรลูกโซ่ มีพืชอีกจำพวก

ที่ช่วยให้ดินมีชีวิตได้เร็วขึ้นก็คือ กล้วย การปลูกกล้วยในพื้นที่ไหนที่อะไรก็ไม่ขึ้นนั้นจำเป็นต้องมีวิธีและสร้างองค์ประกอบให้พอเหมาะ ...”

นายยิ่งธรรม กล่าวเสริมว่า “ไร่ในพื้นที่ติดกับเรานั้นเขาทิ้งไปแล้ว เพราะเขาสู้ไม่ไหว นั่นคือ เขาปลูกข้าวโพด ก่อนปลูกก็ฉีดยาฆ่าหญ้า เป็นการทำลายพืชคลุมดิน ทำลายแหล่งชุมชนขึ้นให้กับดินแล้วจะให้ดินมีชีวิตได้อย่างไร เมื่อดินต้องตากแดดอยู่ช้านานตาปีอย่างนั้น แล้วหันมาปลูกอีกพอกินไร่ที่เป็นส่วนไร่ของเราสิครับ พืชเขียวชอุ่มขึ้นทั้งผักทั้งหญ้าผสมปนเปกันไป เพราะหญ้าช่วยคลุมดินห่มดิน ดึงความชุ่มชื้นเอาไว้ พืชทุกชนิดก็อยู่ได้ต่างก็ช่วยเป็นประโยชน์แก่กันและกัน และจากคำแนะนำของที่ปรึกษา ท่านให้พวกเราชุดหลุมปลูกกล้วยแบบหลุมใหญ่ๆ ใส่ปุ๋ยคอกรองพื้นให้เยอะๆ ใส่วัชพืชลงไปเพื่อเป็นปุ๋ยให้กับต้นกล้วยไปด้วย เมื่อกล้วยอยู่รอดได้ก็จะเป็นที่เลี้ยงให้กับพืชชนิดอื่นๆ เรื่องระบบน้ำก็สำคัญอย่างยิ่งสำหรับการเกษตร เมื่อก่อนชาวบ้านขุดเจาะน้ำบาดาลก็ไม่พบน้ำ แต่พอพวกเราขุดด้วยความตั้งใจและมีหลักวิชาพอควรเราก็ขุดได้น้ำบาดาลซึ่งอยู่ลึกมากๆ ขึ้นมาใช้

แน่นอนที่สุดการทำกิจกรรมบุกเบิกพื้นที่ดินที่ตายแล้วให้กลับฟื้นชีวิตนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายแต่ก็ไม่ใช่เรื่องที่เป็นไปไม่ได้ เมื่อเราตั้งใจแล้วเราก็ต้องทุ่มเทและทำให้ได้ กว่าปีเศษที่เราปลูกกล้วยและทุ่มเทในเรื่องนี้ โรงครัวปทุมโศกจึงมีพืชผักและสมุนไพรเป็นวัตถุดิบประกอบอาหารเลี้ยงพี่น้องญาติธรรมชาวปทุมโศกโดยไม่ต้องซื้อหาจากท้องตลาด...”

(โปรดติดตามตอนต่อไปฉบับหน้า)

ช่วงเวลา ๒ ปีกว่าๆ ที่ “เนินพอกินและนาแรงรักแรงฝัน” ได้กลายเป็นแหล่งผลิตอาหารมาเลี้ยงชุมชนประมอโศก นาแรงรักฯ เป็นแหล่งผลิตข้าวอินทรีย์ ในเนื้อที่กว่า ๑๐๐ ไร่ ส่วนเนินพอกิน เป็นแหล่งผลิตผักและผลไม้อินทรีย์ไว้สารพัดร้อยเปอร์เซ็นต์ ทุกวันนี้เก็บผักเข้าโรงครัวจนไม่ต้องซื้อผักตลาดมาหลายเดือนแล้ว

เมื่อเร็วๆ นี้มีงานใหญ่คือ งานมหาปวารณา คนมาเป็นร้อยเป็นพัน จัดงานถึง ๔ วัน ส่วนใหญ่ใช้ผักในชุมชนและที่เนินพอกินถึง ๘๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ จะซื้อผักจากข้างนอกบ้างก็ไม่เกิน ๑๕ เปอร์เซ็นต์

ที่เนินพอกินนอกจากจะเป็นแหล่งผลิตอาหารดังกล่าวแล้ว ยังเป็นที่ดูงาน เป็นแหล่งเรียนรู้ และเป็นที่พักบรม มีอบรมไปแล้ว ๒-๓ รุ่น เมื่อเร็วๆ นี้ก็ได้ต้อนรับครอบครัวของคุณวิจิต เตชะไพบุลย์ ได้ไปดูงานเรื่องการปลูกผักและเชื่อมมนาแรงรักฯ ด้วย

ใครอยากไปพักผ่อนหรือกินผักสดๆ จากสวนก็เชิญได้ที่เนินพอกินหรือนาแรงรักแรงฝัน เรยินดีต้อนรับ โทรติดต่อล่วงหน้าได้ที่ ๐๓๔-๓๐๖๒๒๔

ปฏิทินงานอโศก

* **คืนสู่เหย้าฯ สัมมาสิกขา ครั้งที่ ๗**

ณ ราชธานีอโศก จ.อุบลราชธานี
อาทิตย์ที่ ๒๘ - จันทร์ที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๒

* **ตลาดอาริยะปีใหม่ '๕๓**

ณ ราชธานีอโศก จ.อุบลราชธานี
จันทร์ที่ ๓๐ ธ.ค. ๒๕๕๒ - เสาร์ที่ ๒ ม.ค. ๒๕๕๓

* **ฉลองหนาวธรรมชาตอโศก(ปอยหนาว) ครั้งที่ ๘**

ณ ภูผาฟ้า น้ำ จ.เชียงใหม่
ศุกร์ที่ ๒๙ - อาทิตย์ที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๓

ปกิณคอง พ่อกับรัตเวลาอ่านหนังสือพิมพ์ "เราคิดอะไร"

อินทร์บุรี สัมมาสิกขาธรรม

ประชุม ๘ องค์การ...

เฮ้... คุณทำไมคลุมหัวมาแบบนี้
ไป ตูม มาทำอะไร?

ป...
แปลว่ารับ
ต่อผมเป็น
ผู้สวด
ครับ

เป็นพวง
จันทร์และ
ทอ โดง
เฮ้ ฟังว่า
ทลมนอ
มี
ครับ

เขาเรียก
ผู้สวด
ครับ

เรื่อง เต็มหน้าผามานาสุมทระจอนเข้ามูนนิ
ตีหรือตั้ง ปะมริษที่นั่น ผมคิดฮ่ำตั้ง เป็น
บริษัท และทำ บัญชี ให้ชัดเจนว่ากิจ การงาน
แต่ผมสามารถดำเนินงานต่อไปได้

เพียงแต่ทำ
บัญชีให้
ชัดเจน

เฮ้... มันก็ตั้งใจ ทำบัญชี ให้ชัดเจน
เพื่อทวนกระแสทุนนิยม...
งูสวัดดี จะได้นาย!

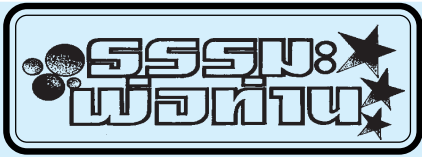

เรื่อง... จิตนิยม

ต้น
พ. ๒๕๕๒

เนื่องในงานบุญลอมข้าวหินผาฟ้าฟ้า
แสดงธรรมก่อนฉัน “ประโยชน์ ๕ ของ
พระอรหันต์” วันจันทร์ที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๒
สังฆสถานหินผาฟ้าฟ้า ต.นาหนองทุ่ม
อ.แก้งคร้อ จ.ชัยภูมิ

ดูสงบสู่รหันต์แท้

อาตมาก็ว่าจะมาเอาหนาวซักหน่อย..แต่ไม่หนาว (วันอื่นๆ หนาวแต่วันนี้ไม่หนาว) ...ธรรมชาติก็แปรปรวน วิฤตไม่แน่นอนอนจนกระทั่งเขาพยากรณ์และสื่อกันว่า ในปี ๒๕๕๕ จะเกิดวิฤตธรรมชาติใหญ่โตมโหฬาร เรียกว่า โอโห พุดเสียวแล้วเลยนะ บอกว่าจะเกิดแผ่นดินไหว ภูเขาไฟระเบิด สึนามิ ๓๐๐ เมตร ...เกิดขึ้นมาไม่ต้องหนีไปไหนหรอกนั้งอย่างดีก็ประนมมือไว้แล้วอย่างไรก็ว่ากันไป...มันรุนแรงขนาดนั้น เขาบอกว่ามันจะมีดีไป ๕ วันเลยนะสิ่งสำคัญคือ เราเกิดมาเป็นคนมีอัธยาศัยหรืออัธยาศัย หรืออาตมมัน มีภาวะแห่งความเป็นอริยะ เป็นตัวเรา เป็นพลังงานทางจิต มีสภาพเหมือนพลังงานทางพิลึกส์แต่เก่งกว่าพลังงานมาก จิตของเรามีคุณสมบัติครบในสภาพของพิลึกส์ทั้งหมด (ความร้อน แสง สี เสียง แม่เหล็ก ไฟฟ้า ฯลฯ) ที่ลึกซึ้ง วิเศษ คนเอามาใช้ ทางวัตถุ

ทางโลก ทางรูปธรรมเนี่ยน้อย แต่เอาไปใช้ทางนามธรรม หรือไปในเชิงทางจิตวิญญาณทางเวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณนะเยอะ พลังงานเนี่ยของอภิปุณฺณมนุษย์เนี่ย เอาไปใช้นามธรรมเยอะ แต่การเอามาใช้ทางรูปเช่น ความร้อน แสง เสียง ไฟฟ้า ฯลฯ ได้น้อย แต่ถ้าฝึกจิตมากพอสมควรก็ได้มากพอสมควร ใครฝึกเก่งมากก็ได้มากเกินที่จะเชื่อฝึกได้จริงๆ แต่ยากมากๆ ซึ่งมันแปรสภาพมาหรือเป็นเรื่องที่ไม่มีหลักสูตรแน่นอน

ในการใช้พลังทางจิตก็คือ การเอาไปใช้ในรูปกิเลส เป็นการปรุงแต่งทางจิตวิญญาณเป็นอำนาจทางเวทนาเรียกว่าอารมณ์ ไปทางสังขารเรียกว่าปรุงแต่ง หรือสภาพที่เขาเอาพลังงานรูปธรรมมาใช้ทำอะไรต่ออะไรมากมายในทุกวันนี้ ก็คือล้าๆ กันแต่ก็ไปในคนละทิศ ทุกวันนี้ก็ใช้กันจัดจ้านมากขึ้น พลังงานจิตนี้มาใช้ประโยชน์ก็ได้ มาใช้เป็นโทษซึ่งก็ใช้จนเป็นโทษอยู่ทุกวันนี้ ใช้จนหลง

ทำลายทั้งร่างกาย การปรุงแต่งข้างนอก มาบังคับกาย บังคับปรุงแต่งกันออกไป ปรุงแต่งจนจิตถาวร จนยากที่จะนับที่ จะสิ้นสุด คนที่ไม่มีภูมิธรรมก็หลงไปกับ การปรุงแต่งมากมาย ทุกวันนี่รูป รส เสียง กลิ่น สัมผัส ก็มีปรุงแต่งจนจิตถาวร รุนแรงจัดจ้า นแล้วก็ยึดถือว่าเป็นจริง ที่จริงมันก็เป็นมายาทั้งสิ้น เป็นมายา เป็นสิ่งไม่จริง เป็นสิ่งไม่เที่ยง เป็นสิ่งก่อการะ ก่อทุกข์ ก่อความลำบาก ก่อแก่ผู้ติดยึด และติดยึดจริงๆ อย่างหนักหนาไปเรื่อยๆ รุนแรงไปเรื่อยๆ เพราะฉะนั้นคนที่ไม่ศึกษาธรรมก็จะหลงเพลินระเริงไปอย่างไม่หยุดหย่อน เพราะฉะนั้นเราต้องมาเรียนรู้เท่าทัน แล้วหยุด หยุดได้มากเท่าใดก็สบายเท่านั้น หยุดได้มาก(ตามแบบของพระพุทธรเจ้า) ที่อาตมวางเล็บว่าเป็นแบบพระพุทธรเจ้าก็เพราะว่า มีศาสนาหรือหลายลัทธิหลายอาจารย์พาหยุดเหมือนกัน แต่หยุดแล้วคือหยุดจนกระทั่งเลยเถิด หยุดคือๆ ไม่ทำอะไรเลย กินอยู่หลับนอนไปเพื่อตายเท่านั้นเอง หยุดอยู่ในป่าในเขาในถ้ำ ไม่เกี่ยวไม่ยุ่งกับใคร หยุดจริงๆ หยุดได้ วิเศษกตจิตรวิธินึ่งสมาธิแบบ ลืมทิ้งๆ ถ้ายทอดมาหลายชาติ หยุดจริงๆ

แล้วไม่เป็นประโยชน์กับคน ไม่ได้ช่วยเหลือคนอะไรเลย เขาก็หยุดได้ไม่ทุกข์ก็จริง เพราะไม่ต้องไปทำอะไร ไม่ต้องคิดอะไร แล้วคนที่ศรัทธากัน หาข้าวหาน้ำมาเลี้ยงไว้ แล้วก็มักน้อยกว่าพุทธ น้อยจนเลยเถิด จนไม่ได้สมดุลที่จะทำประโยชน์คุณค่าให้แก่มนุษยชาติมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ละคนก็ไม่เท่ากัน....

ความตรัสรู้ที่เยี่ยมยอดของพระบรมศาสดาของพุทธที่ยิ่งใหญ่คือ ความเป็นคนที่ได้เป็นโสดาฯ สกิทาฯ อนาคาฯ อรหันต์ แม้แต่เป็นอรหันต์แล้วก็ยังเกิดมาช่วยคนได้อีกมากมาย เป็นโพธิสัตว์ มหาสัตว์ช่วยคนได้อีกมากมาย นี่ความเป็นความตรัสรู้ที่เยี่ยมยอดของพุทธที่ท่านได้สร้างคน

คนคือคุณสมบัติอันหนึ่งของธรรมชาติของโลก โลกถูกใดถูกหนึ่งที่มีสัตว์โลกที่เรียกว่าคน แล้วก็พัฒนาความเป็นมนุษย์ไปเลวสุดและก็ดีสุด

เลวสุดก็คือเป็นตัวทำลายโลก อย่างว่าแต่ทำลายโลกเลย ทำลายจักรวาลด้วย เช่นมนุษย์เดินทางไปโลกพระอังคาร โลกพระจันทร์ ซึ่งเมื่อคนไปอยู่ก็คือการไปทำลายนั่นเอง ทำให้โลกพวกนั้นอายุสั้นลง ซึ่งโลกแต่ละลูกก็พัฒนาไปอีกนาน... แล้วก็เกิดการเจริญการเสื่อมของโลกอีกนานน...

มีต่อฉบับหน้า **เด็กวัด**

เขา คือใคร?

ประตงเดือน นาวาบุญนิยม
ชื่อเดิม นางจันทิมา ทองมงคล
ชื่อใหม่ นางตรงเดือน นาวาบุญนิยม
เกิดวันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๑
อายุ ๔๑ ปี เกิดที่จังหวัดอุบลราชธานี
สถานภาพ หย่าร้าง มีบุตร ๒ คน คือ นายแผ่นด้าว อัมพูช อายุ ๑๗ ปี นางสาวขวัญข้าว อัมพูช อายุ ๑๕ ปี

- การศึกษา
- จบการศึกษาระดับประถมศึกษา จากโรงเรียนอุบลวิทยาคม จ. อุบลฯ
- จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จากโรงเรียนนารีกุล จ. อุบลฯ
- จบปริญญาตรี ครุศาสตร์บัณฑิต เอกการศึกษาปฐมวัย จากวิทยาลัยครูนครราชสีมา ในทุนโครงการคุรุทายาท
- รับราชการครู สังกัดสำนักงานการประถมแห่งชาติ ปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ลาออกจากราชการครู พ.ศ. ๒๕๔๐

เกิดในครอบครัวที่มีฐานะปานกลาง แม่ทำร้านอาหารอีสานในจังหวัดอุบลฯ ส่วนพ่อเป็นช่างประปา มีพี่น้อง ๓ คน เป็นลูกสาวคนโต มีน้องชายสองคน มีนิสัยร่าเริงและเป็นคนกล้าแสดงออก ปี พ.ศ. ๒๕๓๓ ขณะที่กำลังเรียนปีสุดท้าย ได้ไปร่วมงานเปิดร้านอาหารมังสวิรัตอยู่หน้าวิทยาลัยครูฯ มี

คนมาชวนไปกินอาหารมังสวิรัต ฟรุ่ หลังจากนั้น ก็ไปกินอาหารที่นั่นทุกวัน ช่วงใกล้ปีใหม่ พ.ศ. ๒๕๓๔ มีป้ายเชิญชวนไปร่วมงานปีใหม่ที่ปฐมอโศก เกิดจิตเบื่อหน่ายชีวิตแบบเดิมๆ กำลังแสวงหาทางออกของชีวิต อยากเปลี่ยนแปลงบรรยากาศจากเดิมที่वलองไปร่วมงานปีใหม่ ที่วัดบ้าง

เมื่อไปพบเห็นชุมชนปฐมอโศกได้แนวคิดใหม่ จากเดิมใช้ชีวิตที่ฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือย เปลี่ยนเป็นมกน้อยมากขึ้น และไปร่วมกิจกรรมที่ร้านมังสวิรัตบ่อยๆ ขึ้น มีความเป็นญาติมากขึ้น ในเดือนกุมภาพันธ์เป็นงานปลูกเสกฯ ที่ที่ระอโศก ลาเรียนไปร่วมงานปลูกเสกฯ ๑ วัน การที่ไปร่วมงานปลูกเสกฯครั้งที่ ๑๕ นี้ทำให้ได้ฟังเทศน์เรื่องอริยทรัพย์ ๗ ซึ่งเป็นทรัพย์แท้ของมนุษย์ เกิดความเข้าใจและจำหัวข้อธรรมได้ทันที กลับมาวิทยาลัยฯ ปฏิวัติตนเองใหม่คือ ตั้งจิตกินมังสวิรัต เลิกใช้เครื่องสำอาง และเลิกอบายมุขทุกชนิด รวมทั้งเลิกคบเพื่อนที่เคยดื่มเที่ยวด้วยกัน แต่ยังไม่คิดจะเป็นโสด ยังมีแฟนและกำลังวางแผนมีครอบครัวเป็นนักมังสวิรัต

ชีวิตใหม่กับศีล ๕
ดิฉันได้ตรวจสอบตนเองเกิดมามีพรสวรรค์ที่

คิดตัวมาคือความเก่ง ความคล่องแคล่ว มีความเป็นศิลปิน ไม่ว่าจะร้องรำทำเพลง ภาพรวมก็คือเป็นคนเก่ง แต่ในความเก่งก็มีความชั่วร้ายในจิตใจ คือ เป็นคนเจ้าชู้ และยังมีใจที่กล้าได้กล้าเสียและมีความอิสระพื้นฐานจิตมีอบายมุขหลาย เมื่อมาเจอเส้นทางศาสนาที่ตั้งจิตว่าชาตินี้เราได้แต่งงานกับคนอโศกแล้วปฏิบัติธรรมศีล ๕ ก็ถือว่าสุดยอดขององค์แล้ว ช่วงไปสอบเลือกโรงเรียนที่กรุงเทพฯ แฟนพาไปที่สันติอโศก ได้ไปสมัครสมาชิกหนังสือและสมาชิกรวมใจและได้มีโอกาสไปร่วมพิธีบวชของสิกขมาตุนวลนัม จำได้ว่ารู้สึกมีปีติมากจนน้ำตาไหล หลังจากนั้นได้ไปทำงานเป็นครูที่อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนครเป็นญาติธรรมติดต่อทางไปรษณีย์

ฝึกฝนศีล ๘
ชีวิตมีครอบครัวจะทดลองฝึกฝนศีล ๘ ได้ บางโอกาส เช่น วันพระ หรือช่วงเข้าพรรษา ซึ่งมีรายละเอียดที่ต้องเรียนรู้ต้องประมาณ ต้องคุยกันระหว่างสามีภรรยา เมื่อฝึกฝนบ่อยๆ เข้าก็ให้เห็นอานิสงส์ และชอบที่จะใช้ชีวิตคู่ที่มีศีล ๘ แต่อุปสรรคก็คือ การที่มีสามีแล้วไม่อิสระที่จะทำตามใจคิด วันหนึ่งไปตรวจภายในหลังคลอดลูก ช่วงนั้นรอมอ เห็นผู้หญิงที่นั่งรอมอ ก็มาคิดสังเวชตนเองว่าเพราะเราไปเสพกามจึงต้องมาอยู่ในสภาพอย่างนี้ ผู้หญิงทั้งหลายในโลกต้องทนทุกข์นี้ แต่ก็จำนนยอมวนเวียนกับทุกข์นี้ จะขอปฏิวัติตนเอง แม้มีลูกก็จะฝึกฝนศีล ๘ ไม่

กลัวถ้าสามีไปมีผู้หญิงอื่น ในช่วงที่ถูกเลิกถือศีล ๘ แบบไม่เคร่งครัดกินข้าวสองมือ ให้นมลูกจนลูกอายุปีกว่าๆ ลูกหย่านมจึงเริ่มกินข้าวมือเดียว ฝึกใช้ของน้อย ถอดรองเท้า ฝึกไม่ใช้เงิน เพื่อเตรียมเป็นคนจน จะไปอยู่วัดเลี้ยงลูกแบบไม่พึ่งเงิน

ชีวิตในชุมชนบุญนิยม
มาใช้ชีวิตเป็นชาวชุมชนราชธานีอโศก เมื่ออายุ ๒๕ ปี ลูกชายอายุ ๔ ปี ลูกสาวอายุ ๒ ปี การฝึกฝนกินมือเดียวก็ใช้ว่าจะทำได้ดึ้นัก แต่ก็มีชงเอาไว้ ทำได้บ้าง สอบตกบ้าง ก็ถือว่าเป็นการได้เรียนรู้สู้กับฤทธิ์แรงของกิเลส พอท่านสร้างชุมชนศีล ๕ เหมาะสำหรับจิตใจมาก เพราะมีความยืดหยุ่น เกรงครัดก็ได้ ปล่อยตามกิเลสก็ได้ ไม่มีบีบคั้นมาก อยู่ตามฐานะ

ปีพ.ศ. ๒๕๔๕ ได้สมัครเป็นนิสิตสมาธิสิกขาลัยวังชีวิตราชธานีอโศก ถึงแม้การปฏิบัติศีล ๘ ยังไม่แข็งแรงนัก แต่ดิฉันรู้สึกว่าจะต้องเข้าหาหมู่กลุ่มที่มีกระบวนการ การศึกษาศีล สมาธิ ปัญญา รู้สึกว่าเป็นชาวชุมชนซักสบายมากไป ตามใจตนเองบ่อยๆ ต้องหากรอบที่ได้ตั้งตนบนความลำบาก เป็นนิสิตทำงานที่กว้างมากขึ้นเวลาก็มีให้ลูกน้อย แต่ก็ทำให้เห็นความเป็นพี่น้องในระบบสาธารณโลก ว่ามีการพึ่งพาอาศัยกันแบบไม่มีผลประโยชน์แอบแฝง การที่มีชีวิตที่เป็นหนี้บุญคุณคนอื่น ก็ยังเป็นพลังในการพัฒนาตนเอง ก็ยิ่งฝึกฝนตนเองทำตะเบเคร่งครัดและทำงานรับใช้ในชุมชน คิดว่าจะต้องฝึกฝนเรียนรู้เพื่อจัดการกิเลสที่เป็นสักกายะของตนเอง นั่นคือทำศีลข้อ ๓ ให้สะอาดหมดจดเป็นอริยศีลยิ่งๆ ขึ้น

อ่านต่อหน้า ๑๐

๙๙ ข่าวโศกฯ ▼ ต่อจากหน้า ๑

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงฉลองพระองค์ครุยราชูปโภค ทรงประทับพระที่นั่งพุดตาลกาญจนสิงหาสน์ ซึ่งเป็นพระราชอาสน์ประดิษฐานบนพระราชบัลลังก์อีกชั้นหนึ่ง ภายใต้นพปฎลมหาเศวตฉัตรมหาดเล็กรับ ขาวม่านไขพระวิสูตร เจ้าพนักงานชูปุ่มดอกไม้ทองให้สัญญาณ ขาวพนักงานกระซังแตรมโหรีทัก ทหารกองเกียรติยศถวายความเคารพ แตรวงบรรเลงเพลงสรรเสริญพระบารมี ขณะนั้น ทหารบก ทหารเรือ ทหารอากาศยิงปืนใหญ่เฉลิมพระเกียรติฝ่ายละ ๒๑ นัด สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ พระบรมวงศานุวงศ์และข้าราชการ เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท

ครั้นสุดเสียงระโคมแล้ว สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร กราบบังคมทูลพระกรุณาถวายพระพรชัยมงคล

๕/๑๒/๕๒ ๑๑.๔๕ น. สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ ถวายพระพรชัยมงคล “ในหลวง” ขอทรงมีพระพลานามัยแข็งแรงยั่งยืนนาน

๕/๑๒/๕๒ ๑๑.๕๑ น. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี กราบบังคมทูลพระกรุณาถวายพระพรชัยมงคล

๕/๑๒/๕๒ ๑๑.๕๔ น. นายชัย ชิดชอบ ประธานสภาผู้แทนราษฎร กราบบังคมทูลพระกรุณาถวายพระพรชัยมงคล

๕/๑๒/๕๒ ๑๑.๕๗ น. จากนั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระราชดำรัสตอบผู้ที่มาเข้าเฝ้าฯ ทรงแนะนำประชาชนตั้งใจทำหน้าที่ตนเอง เพื่อบ้านเมืองของเรา ความสุขของข้าพเจ้าคือบ้านเมืองปกติกุศล สุขใจความว่า

“ขอขอบใจท่านทั้งหลายเป็นอย่างยิ่ง ที่มีไมตรีจิตพร้อมกันมาให้พรวันเกิด ด้วยถ้อยคำที่เลือกสรรมาจากใจจริง ซึ่งปรารถนาดีมุ่งหมายให้ข้าพเจ้ามีความสุข ความสวัสดิด้วยประการต่างๆ ความสุข ความสวัสดิของข้าพเจ้าจะเกิดขึ้นได้ ก็ด้วยบ้านเมืองของเรามีความเจริญ มั่นคง เป็นปกติสุข ความเจริญมั่นคงทั้งนั้นจะสำเร็จผลเป็นจริงไปได้ ก็ด้วยทุกคนทุกฝ่ายในชาติมุ่งที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตนให้เต็มกำลัง ด้วยสติ อดทน ด้วยปัญญา อดทน และด้วยความสุจริต จริตใจ โดยเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมยิ่งกว่าส่วนอื่น

จึงขอให้ท่านทั้งหลายในที่นี้ ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่สำคัญอยู่ในสถาบันหลักของประเทศ และชาวไทยทุกคนทุกหมู่เหล่า ทำความเข้าใจในหน้าที่ของตนให้กระจ่างแล้วทำตั้งใจ ตั้งใจ ให้เที่ยงตรงหนักแน่น ที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด เพื่อให้สำเร็จประโยชน์ส่วนรวมอันใหญ่หลวง คือ ชาติ บ้านเมือง อันเป็นถิ่นที่อยู่ทำกินของเรา มีความเจริญ มั่นคง ยั่งยืนไป

ขออำนาจแห่งคุณพระรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์จงคุ้มครองรักษาท่านให้ปราศจากทุกข์ ปราศจากภัย และอานวยสุขสิริสวัสดิ์ พัฒนามงคลให้สัมฤทธิ์ผลขึ้นแก่ท่าน ทั่วหน้ากัน”

จากนั้นในเวลา ๑๒.๒๕ น. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และพระบรมวงศานุวงศ์เสด็จพระราชดำเนินกลับโรงพยาบาลศิริราช...

อ่านต่อหน้า ๖-๗

๙๙ บุญลอมข้าวฯ ต่อจากหน้า ๑

จุดประสงค์ของการจัดงานคือ ๑.เพื่อให้เห็นความสำคัญของชาวนา คนปลูกข้าว เป็นการย้ายืนยันพระราชดำรัสของในหลวงในปี ๒๕๓๔ ให้เห็นได้ว่า เราทำแบบคนจน ไม่ติดกับตำราเกินไป

๒.เป็นการรวมที่รวมน้องเครือแห เช่น เล้าโยโสโก ดินหนองแดนเหนือ แก่นอโสโก และญาติธรรมใกล้เคียง รวมถึงผู้สนใจต่างๆ ไป

๓. เพื่อลด ละ ความโลภ คือ เราทำแบบพอเพียง ไม่หุรหุราฟูฟ่า ทำแบบคนจนแต่เราสามารถเผื่อแผ่เจือจานกับผู้อื่นได้ เพียงแค่เรามีพอกินพอกินอยู่ก็เพียงพอแล้ว

๔. เพื่อระลึกถึงบุญคุณของข้าว พวกเราทำนาเหลือกินอยู่ทุกปี แล้วก็ได้นำไปถวายในหลวงและถวายพ่อท่านเพื่อเป็นนาบุญต่อไปอีกด้วย และปีนี้ได้นำข้าวจำนวนหนึ่งไปสืเป็นข้าวกล้องแล้วนำมาจำหน่ายในตลาดอารียะเล็กๆของเราในราคา กิโลกรัมละ ๑๐ บาท

สำหรับทุนรอนของการร่วมกันจัดงานคือ ได้มาจากพลังความดีและความเสียสละของญาติธรรมและเครือแห ร่วมกันลงขันทั้งที่เป็นสตางค์และสิ่งของ แล้วก็นำของแต่ละที่มาร่วมงาน เช่น ผลไม้ พืชผัก ต้นกล้าไม้ หรือไม้ก็ร้านของเขา เหยยขายสิ่งใดก็ยกเข้ามาขายในตลาดอารียะ โดยการขาย ๒ ลักษณะคือ ต่ำกว่าทุน เท่าทุน และต่ำกว่าท้องตลาด มีร้านค้า ๘ ร้าน สำหรับโรงบุญฯ มี ๑๒ ร้าน

มีนายอำเภอแก่งศรีภูมิ มาเป็นประธานเปิดงาน ซึ่งท่านก็เข้ามาหลายครั้งแล้ว ป้ามานพร คงนาวัง บอกเล่าให้ฟังว่า

สำหรับปัญหาอุปสรรคคือ พี่น้องชาวนาและเครือแหส่วนใหญ่คือผู้สูงอายุ และเด็กๆ นักเรียน และพวกเราที่มีจำนวนน้อย ซึ่งก็ทำให้การเตรียมงานก็ไม่คล่องแคล่วเท่าที่ควร งานที่ออกมาจึงไม่สมบูรณ์แบบอย่างที่ต้องการ งานไม่ประณีตหรอก แต่ก็พอพูดคุยกันได้ ปรับกันได้ คิดว่าผลสำเร็จของงานก็เป็นไปอย่างเรียบร้อย ได้สัมผัสถึงความงาม ความเรียบง่ายและเนียนในของแต่ละฝ่ายมียิ่งขึ้น เราก้ทำงานแบบพอตัวนั่นเอง ไม่มีมีการทำแบบเกินตัวหรอก แต่ใจเรารักที่จะทำบุญกุศลเจือจานเผื่อแผ่

สำหรับพรรคเพื่อฟ้าดิน ลำดับสาขาที่ ๑๑ ก็มีการ

ประชุมเลือกตั้งประธานและกรรมการสาขา เรียบร้อยไปก่อนหน้านี้แล้ว โดยได้คุณประยูร อาสารับใช้ และคุณแผนผา คงนาวัง เป็นเลขานุการ

สำหรับความเป็นอยู่ของชาวมุขชนหินผา ก็คิดว่าเป็นสิ่งที่ดีขึ้น ได้เห็นถึงความใจพอของหลายๆฝ่าย อยู่กันอย่างอบอุ่นยิ่งขึ้นนะ ทุกคนดูแลแล้วเจริญขึ้น แม้จะมีงานมากขึ้น อายุเรามากขึ้น แต่ก็ดูเป็นสุขสงบยิ่งขึ้น

ฝากแง่คิดว่าก็ทำอย่างที่เราอยู่หัวท่านตราไว้มันแหละ เปลี่ยนแปลงที่จิตวิญญาณ ว่าอยู่อย่างคนจน ทำแบบคนจนนี้แหละ นี่ก็ทางรอดของสังคมปัจจุบันนี้ สำคัญต้องเปลี่ยนแปลงที่จิตใจของเรา ให้มันใจว่าความพอเพียงนี้แหละ ที่อยู่รอด ขอขอบคุณพี่น้องญาติธรรมแม่จะอยู่ไกลก็มาร่วมงาน ขออ้อมกราบขอบพระคุณพ่อท่าน ท่านสมณะ สิกขมาตุที่กรุณาเมตตา ก็ด้วยความรับรู้รู้ยู่เต็มอกว่า พ่อท่านมีเมตตาอย่างยิ่งอยู่แล้วถึงแม้ว่าท่านจะไม่ได้นำ แต่นั่นท่านเมตตาอันยิ่งได้มาที่นี้ก็ยังน้อมรำลึกในพระเมตตาครั้งนี้

แม่ประไพ สมภายี อายุ ๗๗ ปี “เป็นสมาชิกชุมชนหินผา มากกว่า ๑๐ ปีแล้ว ได้ช่วยเตรียมงานโดยเฉพะงานทำครัว มีงานบุญอย่างนี้ดีใจและสุขใจมากโดยเฉพะอย่างยิ่งที่พ่อท่านได้มาที่นี้ด้วย ได้ฟังธรรมพ่อท่านแล้วเข้าใจมากขึ้น แต่ยายจำไม่ค่อยได้แล้วละ งานนี้มีตลาดอารียะที่ชาวบ้านสามารถมาซื้อข้าวของไปใช้ในราคาถูก และเราเองก็ได้เสียสละคือเกิดมาตั้งแต่พ่อแม่จนแก่ป่านนี้แล้วก็เพิ่งได้พบเจอและฝึกการเสียสละก็ในช่วงปฏิบัติธรรมนี้แหละ แม้ว่าเราจะไม่ได้มีความรู้ ความสามารถหรือแม้แต่ทรัพย์สิน แต่ว่าเป็นเพราะเรามารวมกันและต่างคนต่างก็เสียสละจึงทำให้การเสียสละยิ่งใหญ่ขึ้น รู้สึกภูมิใจหลายๆ” □

☘ ชาวโศกฯ ▼ ต่อจากหน้า ๕

หมู่เราญาติธรรมชาวโศกได้น้อมเกล้า กราบถวายพระพรชัยมงคลแด่องค์ในหลวง โดยการจัดโรงบุญมังสวิรัตเพื่อถวายเป็นพระราชกุศลเนื่องในวโรกาส ๕ ธันวาคมหาราช ในทั่วทุกภาคของประเทศ โดยมีจำนวนโรงบุญฯ ที่แจ้งเข้ามายังส่วนกลาง(พุทธสถานสันตโศก) ทั้งหมด ๓๐๗ แห่ง แบ่งตามภาคดังนี้ ภาคเหนือ ๕๕ แห่ง ภาคกลาง ๑๖ แห่ง , ภาคใต้ ๑๓ แห่ง , ภาคตะวันออก ๘ แห่ง, ภาคอีสาน ๑๒๓ แห่ง และกรุงเทพฯ ๖๘ แห่ง ซึ่งแต่ละแห่งก็ แจกชนิดของอาหารและมีบรรยากาศแตกต่างกันออกไปตามแต่ละสถานที่ ขอยกตัวอย่างบางแห่งดังนี้

จ.ชลบุรี กลุ่มชลบุรีโศก คุณอรพิน ทิพย์เสรี “ ปีนี้พอให้แม่ให้มีความพร้อมมากกว่าปีก่อนๆ พร้อมทั้งแจกตั้งแต่เช้าตรู่ ส่วนคนกินก็ทยอยมกินเรื่อยๆ อย่างไม่ขาดสาย สำหรับอาหารก็มีทั้งเป็นข้าวราดแกง ก๋วยเตี๋ยวของทอดขบเคี้ยว ของหวาน ของกินเล่น ขนมผลไม้ สำหรับความประทับใจก็มอบให้กับผู้รับใช้กลุ่ม คุณภักษ์ธรรม ที่เอาภาระงานกลุ่มช่วยงานอย่างเต็มที่เต็มร้อย ส่วนคุณครองยุทธ เป็นฝ่ายประชาสัมพันธ์ได้อย่างดีเยี่ยมนำเสนอเสียงและจังหวะในการพูดชวนฟังดี จุดบกพร่องคือเราใช้รถมอเตอร์ไซด์ในการขนของต้องวิ่งหลายรอบ แต่ก็ประทับใจดี อ้อ อีกเรื่องที่ต้องหามาเพิ่มก็คือ ช่างตัดผม...(มีผู้มาใช้บริการเยอะมากๆ)”

จ.สิงห์บุรี คุณแสงเพ็ญ อินตา “ขอสารภาพบาปที่ไม่รายงานการจัดโรงบุญฯ เมื่อปีที่แล้ว(แจกเป็นครั้งที่ ๒)แต่สำหรับปีนี้(แจกครั้งที่๓)แจกที่ศาลากลางหมู่บ้านสิงห์ ต.โพธิ์งาม อ.ค่ายบางระจัน ประทับใจที่มีคนชั้นนำและรำรวยที่สุดในหมู่บ้านมาพบและทานอาหารโรงเดียวกันกับคนที่ยากจนที่สุดในหมู่บ้าน และการจัดโรงบุญฯ ก็เป็นเหมือนอาชีพของผู้ปฏิบัติธรรม ได้ความรู้สึที่ดีๆ เกิดในจิตมากมาย คล้ายๆ เป็นทรัพย์กะ แผลงมากมาย และแม้จะมีคนมาช่วยงานไม่มากแต่ก็มีความสามัคคีและช่วยเหลือกันเก็บงานจนเรียบร้อยดีมาก ขอบกพร่องคือ ขาดการประชาสัมพันธ์ และแรงงานผู้ชายมีน้อย แต่พวกเขาก็ยังอินดีอย่างที่จะจัดในปีต่อไปและต่อไป”

จ.พิจิตร คุณเนียนิน ทูลจินดา “ดิฉันและครอบครัวได้ชักชวนญาติพี่น้องสายเลือดเดียวกันรวมกันทำโรงบุญฯ และพร้อมใจกันใส่เสื้อสีชมพู เพื่อถวายแก้อาพาหุส ให้ท่านมีสุขภาพและพลานามัยแข็งแรง พวกเราได้ร่วม

กันจัดโรงบุญฯ ๕ ร้าน คือ ข้าวต้มพร้อมกับ , ข้าวต้มมัด, ผัดไทย, ผลไม้, น้ำดื่มสมุนไพร ประทับใจผู้มารับแจกมากๆ”

จ.เชียงราย ญาติธรรม จ.เชียงรายและชาว ดอยรายปลายฟ้า “พวกเราญาติธรรมต่างก็ทยอยกันจัดโรงบุญฯ ๗ จุด จัดในหมู่บ้านของเราเอง เช่น คุณบินเกื้อ สุขเกษมและครอบครัว แจกที่หมู่บ้านเทิดไทย อ.แม่ฟ้าหลวง, คุณต้นหอม ใจลา จัดที่ศูนย์ประชุมหมู่บ้านป่าข่าง อ.เมือง , คุณธรรมา ปัญญา กัมภ์และครอบครัว จัดที่ร้านบุญลิตามังสวิรัต ใกล้บขส.เก่า อ.เมือง , คณะแพทย์-พยาบาล และเจ้าหน้าที่ รพ.เชียงแสน จัดที่ รพ.เชียงแสน อ.เชียงแสน , สถานธรรมไร่เจิงถาน อ.เชียงของ ”

จ.อุดรธานี คุณจักริน เทมะภูลิน “จัดโรงบุญฯ ในบริเวณงานประจำปีทุ่งศรีเมือง ในซุ้มจัดนิทรรศการองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี บรรยากาศคึกคักมาก มีผู้มาเที่ยวชมงานจำนวนมาก มีการลงชื่อรับภาพพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเมื่อครั้งเสด็จเยือนจังหวัดอุดรธานี จัดทำโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดและบรรยากาศที่มีผู้คนนั่งทานอาหารในหมู่บ้านจำลองชุมชนพอเพียง ทำให้ภาพการรับประทานอาหารและหมู่บ้านชุมชนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน สำหรับจุดบกพร่องคือ จัดที่รองรับขยะไม่พอเพียง ที่ อ.กุดจับ โดย คุณกรรณิการ์ เทียนประเสริฐ “ผู้มาใช้บริการเป็นลูกหลานตระกูลบุตรดี และญาติธรรมจาก อ.กุดจับ ผู้มารับบริการมีทั้งเด็กและผู้ใหญ่ มีพิธีถวายพระพรพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวด้วย ประทับใจที่ผู้มารับอาหารนำภาชนะมาใส่อาหารด้วยและหลายคนขอบริการตนเองพร้อมกันนั้นก็ยังได้อาสาช่วยบริการอีกด้วย” ส่วนอีกเจ้ามาจาก นายเพชรดินฟ้า ดิศโยธิน อ.เมือง “เนื่องจากวันที่ ๑ ธ.ค.๒๕๕๒ เป็นวันครบรอบวันสถาปนา จังหวัดหนองบัวลำภู ปีที่๑๖ มีการปลูกต้นไม้ คณะข้าราชการเมื่อปลูกแล้ว มาร่วมโรงบุญฯ จัดวางอาหารแบบตักเอง เปิดเสียงเพลงสัจจะชีวิตผสมผสานกับเพลงของศิลปินเศรษฐกิจ โพนธาดู จุดบกพร่องคือลืมเอาป้ายโรงบุญฯ มาด้วย จึงต้องสั่งจ้างร้านทำออกมาด่วนๆภาชนะไม่

เพียงพอ การไหว้ผู้รับยังไม่ค่อยซัดเจนนัก”

จ.สุรินทร์ คุณจอมศรี นนทรี “จัดโรงบุญฯ ในโรงเรียน มีนักเรียนเข้าแถวมารับอาหารตั้งแต่ชั้นอนุบาลไปจนถึง ป.๖ ซึ่งนักเรียนทุกคนได้นำภาชนะมาจากบ้าน มีทั้งถ้วยเล็กถ้วยใหญ่เล็กๆ น่ารักมาก อาหารที่แจกคือก๋วยเตี๋ยวซึ่งแจกเสร็จแล้วเส้นก็ยังเหลือจึงยกให้โรงเรียนเอาไว้ทำอาหารให้นักเรียนวันต่อไปและได้นำไปแจกชาวบ้านด้วย ...ดิฉันได้ไปดูเศษอาหารที่เขาทิ้ง ปีนี้เด็กๆ ทิ้งเศษอาหารน้อยมากค่ะ”

จ.นครราชสีมา คุณดวงจันทร์ อักษรณรงค์ “หมู่บ้านนี้เป็นครั้งแรกที่มีคนมาแจกโรงบุญ ๕ ธันวาคม แต่ชาวบ้านก็รับได้เป็นอย่างดี กินแล้วก็ห่อกลับบ้านอีกด้วย กินกันอย่างเอร็ดอร่อย ปีหน้าฟ้าใหม่มีจริง ขอให้มาแจกอีกเด้อ...(นี่คือคำพูดของชาวบ้าน) ประทับใจชาวบ้านที่มารับอาหารอย่างมีความสุข เจ้าภาพก็มีความสุข จุดบกพร่องคือ การถ่ายภาพไม่เป็นมืออาชีพ ภาพออกมาได้แค่ตัวเอง...ขอโทษค่ะ... ถ้ามีโอกาสฟ้าใหม่มีจริงจะแก้ไขข้อบกพร่องให้ดีกว่านี้ค่ะ”

จ.หนองบัวลำภู คุณบัวโยแก้ว คำภูโศก “ครอบครัวภูแพงค่า ได้จัดโรงบุญเคลื่อนที่ไปตามโรงเรียนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ช่วงวันที่ ๓-๕ ธันวาคม แจกได้ ๘ แห่ง รู้สึกเป็นสุขและประทับใจมากๆ ค่ะ”

จ.ชัยภูมิ คุณแผนผา คงนาง “ญาติธรรมชาวชัยภูมิ ได้ร่วมกันจัดโรงบุญฯ ๑๐ แห่งในช่วงวันที่ ๑ -๕ ธ.ค. เช่น ที่ อ.เมือง ๓ แห่ง, อ.แก้งคร้อ ๓ แห่ง, อ.ภูเขียว ๓ แห่ง, อ.แก้งสนามนาง ๑ แห่ง และสำหรับโรงบุญใหญ่อยู่ในงานบุญลอมข้าว สังฆสถานหินผา ฟ้าผ่า วันที่ ๔ ธ.ค.”

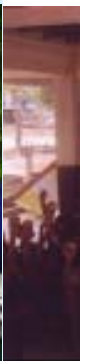
จ.บุรีรัมย์ คุณพงษ์พากเพียร เตียงประโคน “โรงบุญฯ สนุกสนานและประทับใจมาก มีผู้มารับบริการทั้งผู้ใหญ่ชาวบ้าน และเด็กนักเรียน มีสมาชิกชาวโศก ญาติธรรมหลายคนตลอดจนมีท่านสมณะและญาติธรรมจากสิมาโศกมาเยี่ยมที่โรงบุญด้วย จุดบกพร่องคือ ต้องจัดเตรียมภาชนะและน้ำดื่มให้พอเพียงมากกว่านี้”

กทม. ผู้สื่อข่าว “ญาติธรรมชาวกทม.ได้ทยอยกันจัดโรงบุญฯ กันมาตั้งแต่ช่วงเดือนพฤศจิกายนมาเรื่อยๆ ไปตลอดเดือนธันวาคม มีหลายจุดหลายวัน ล้วนน่าประทับใจทั้งสิ้น

โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงวันที่ ๑-๖ ธ.ค.ในบริเวณหน้าวัดสันตโศกจะมีโรงบุญฯ แจกอยู่ทุกๆ วัน บรรยากาศคึกคักมาก เป็นกันเองอบอุ่นและอาหารอร่อยๆ ทั้งนี้เลย มีโรงบุญฯ ที่น่าประทับใจมากๆ คือ โรงบุญฯ ที่จัดอยู่ที่โบสถ์สันตโศก ในวันอาทิตย์ที่มีญาติธรรมและผู้สนใจมาร่วมฟังการบรรยายธรรมโดยพ่อท่าน หลังฟังธรรมจบก็รับบริการอาหารจากโรงบุญได้เลยทันที เป็นภาพที่น่าประทับใจมากๆ จุดบกพร่อง คือ บางเจ้าการจัดแจกอาหารไม่เพียงพอกับผู้มารับบริการ...”

จ.อุบลราชธานี ผู้สื่อข่าว “เนื่องในวโรกาส วันเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว หมู่บ้านราชธานีโศกร่วมกับเครือข่ายและญาติธรรม จัดกิจกรรมเปิดโรงบุญมังสวิรัต แจกอาหารฟรี จำนวน ๑๖ โรงบุญ คนบ้านราชฯเดินสายจัดโรงบุญจำนวน ๒๑ โรงบุญ ตั้งแต่วันที่ ๒๕- ๕ ธ.ค. เมื่อไปจัดกิจกรรมแล้วได้มาร่วมกันประชุมระดมสมองทั้งเด็กและผู้ใหญ่สรุปงานในเย็นวันที่ ๕ ธ.ค. บรรยากาศอบอุ่น ปีนี้มีทีมงานที่จัดโรงบุญดังนี้ ทีมที่ ๑ จ.มหาสารคาม นำทีมโดยคุณเป็นเมฆ นามแสงผา มีคณะติดตามไปผู้ใหญ่ ๕ คนเด็กนักเรียน ๒ คน แจก ๒ แห่งคือ ๑. โรงเรียนเทศบาลสามัคคีวิทยา ๒. ชุมชนบ้านแสนสุขและโรงเรียน

ทีมที่ ๒ นำทีมโดยคุณดาวพร ชาวหินฟ้า ไปเปิดโรงบุญกับหมู่บ้านเครือข่ายแก่งสิริสารพิสัย ๑. บ้านเม็กน้อย มีสมาชิกกลุ่ม ผู้ใหญ่ ๕ คนเด็ก ๖ คน มีผู้ใหญ่บ้านมาเปิดงานและร่วมกันร้องเพลงสดุดีมหาราชา ชาวบ้านมากินอาหารประมาณ ๒๐๐ คนโดยนำภาชนะมาใส่เองและเข้าแถวรับอย่างเป็นระเบียบ ๒. บ้านดอนโพธิ์ อ. เขมราฐ ที่หมู่บ้านนี้มีนักเรียนที่มาเรียนบ้านราชฯ ครอบครัวผู้ปกครองมาช่วยเตรียมงานอย่างดี และได้จัดวิญญาณสัมพันธ์ นอนค้าง ๑ คืน ได้ร่วมกิจกรรมตีข้าวจนข้าว เวลาที่งานจะกลับมีของฝากเยอะ ทีมงานประทับใจคุณครูปิดโรงเรียนให้นักเรียนมากินอาหาร ๓. บ้านนาเขีย อ. นาเขีย จ.อุบลฯ มีผู้มารับบริการประมาณ ๓๐๐ คน ๔. บ้านหนองหัว อ.เมือง จ.อุบลฯ โรงบุญนี้ไปจัดในวัด

ของหมู่บ้านเพราะกำลังมีงานบุญ
 ทีมที่ ๓ นำทีมโดยคุณพรตะวัน ธนะโลก และสมาชิกจำนวน ๑๓ คน แจกที่โรงพยาบาล วารินชำราบ บรรยากาศสนุกกรีกกรั้น เพราะมีนักเรียนร้องเพลงเสียดสี ทำให้พนักงานโรงพยาบาลมาตามเสียงเพลง ส่วนญาติที่มาเผ่นคนไข้หรือผู้มาโรงพยาบาลนำถุงมาใส่อาหาร

ทีมที่ ๔ นำทีมโดยคุณจ่าहतัญญ เต็มใจจน จัดที่โรงเรียนแก้งบ้านหนองสนม มีทีมงานที่ไปจำนวน ๑๒ คน มีผู้อำนวยการโรงเรียนเป็นประธานพิธีเปิดและร่วมกันร้องเพลงสดุดีมหาราชา ทางโรงเรียนได้มอบประกาศเกียรติคุณให้แก่ทีมงานบ้านราชฯ ชาวบ้านประทับใจอยากให้ไปจัดในปีต่อไป

ทีมที่ ๕ นำทีมโดยผู้ใหญ่บ้านมิ่งหมาย มุ่งมาจนและทีมงาน แจกในวันที่ ๑-๕ ธ.ค. ที่หมู่บ้านใกล้เคียงราชธานีอโศกคือ บ้านคำกลางหมู่ ๖ , บ้านคำกลางหมู่ ๗ , บ้านกุดระงุมหมู่ ๓ , บ้านกุดระงุมหมู่ ๑๑ , บ้านท่ากกเสียว , บ้านกุดปลาขาว , บ้านวังกางสูง ทีมงานประทับใจผู้นำของหมู่บ้านให้การต้อนรับเป็นกันเองคิดว่าปีที่ผ่านมา ชาวบ้านสามารถกินอาหารมังสวิรัตได้ดี โดยเฉพาะข้าวกล้อง

ทีมที่ ๖ นำทีมโดยคุณรินบุญ อโศกตระกูล ได้มีมนต์สติกขมาตุ ๓ รูป และทีมผู้ปกครอง สมุนพระรามไปเปิดโรงบุญที่บ้านหินลาด จ. บุรีรัมย์ โรงบุญนี้มีสมณะจากสันติอโศกมาแสดงธรรมและเปิดวิดิทัศน์ชีวิตที่ร่ำไห้ให้ชาวบ้านได้ชม ซึ่งได้รับความสนใจดีมาก บรรยากาศอบอุ่น ทุกคนช่วยกันทำงานด้วยความเบิกบาน มีทุกเพศทุกวัย ตั้งแต่เด็ก ๑๐ ปีจนถึง ผู้อายุยาว ๗๐ ปี

ทีมที่ ๗ นำทีมโดยคุณงามธรรม ไปเปิดโรงบุญที่บ้านหนองอ้อม ได้มอบมะละกอให้โรงเรียนทำอาหารกลางวันแก่นักเรียน

ทีมที่ ๘ โรงบุญร้านสหกรณ์บุญนิยม แจกในวันที่ ๔ ธ.ค. บริการขนมจีน และข้าวราดกับข้าวชนิดต่างๆ ปีนี้มีคนมากินจำนวนมากกว่าปีที่ผ่านมา

ทีมที่ ๙ โรงบุญอุทยานบุญนิยม แจกในวันที่ ๕ ธ.ค. แจกอาหารหลายเมนู บรรยากาศมีคนมากินตั้งแต่เช้า ปีนี้มีจำนวน

เยอะมาก เหมือนงานเจนีออยๆ และคนที่มา กินให้ความร่วมมือดีมาก ไม่ค่อยมีเศษอาหารเหลือทิ้ง เป็นโรงบุญใหญ่ผู้ช่วยประมาณ ๓๐ คน

ทีมที่ ๑๐ นำทีมโดย ร.ต. สาคร สายพันธ์ เปิดโรงบุญที่จังหวัดร้อยเอ็ด ที่บ้านเลขที่ ๒ ม. ๒ ต.หนองแก้ว อ.เมือง จ. ร้อยเอ็ด มีผู้มา กินอาหารประมาณ ๓๐๐-๔๐๐ คน

ทีมที่ ๑๑ โดยคุณเอื้อธรรม ชาวหินฟ้า เปิดโรงบุญที่ชุมชนสามเหลี่ยม จ. ขอนแก่น จ.ร้อยเอ็ด โดยคุณสม ชันสิมมัต และญาติธรรม จัดที่บ้านเลขที่ ๕๐ ม. ๕ บ้านขี้เหล็ก ต. หนองแวง อ.เมือง จ.ร้อยเอ็ด

จ.เชียงใหม่ ผู้สื่อข่าว “ปีนี้ชาวภูษาฯได้ช่วยกันจัดโรงบุญตามที่ตั้งๆรวมกันได้สิบกว่าโรง มีทั้งโรงเล็กโรงใหญ่ จัดทั้งในสถานที่นอกสถานที่และรวมไปถึงต่างจังหวัด ก็ไปจัดร่วมกับเขา เพื่อถวายแด่พ่อเจ้าหลวงของเรา เช่น ๑.โรงบุญที่ชมรม.เชียงใหม่ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ๒. สวนชายดอย(บ้านหีด)ถือ

ว่าเป็นการแจกโรงบุญครั้งแรก ลูกคำที่มาซื้อของประจำก็บอกต่อกันไป บรรยากาศคึกคักพอได้ พันธมิตรก็ได้มาร่วมงานหลายท่าน อาหารก็ถูกใจผู้รับแจกเพราะผักสดผลไม้ไร้สารพิษจากสวนเราเอง ๓.หมู่บ้านแม่เลา ต.ป่าแป๋ อ.แม่แตง จัด ๓ จุดคือที่ชุมชนแม่เลา ชุมชนทุ่งจ้อและชุมชนหัวเลา เป็นโรงบุญจากชาวดอยแพ่งคำ ชาวบ้านที่หัวเลาเขารู้ข่าวก็พากันถือขาม ถือหม้อ มานั่งรอพวกเรา พอไปถึงก็แจกกันสนุกสนาน ชาวดอยก็นั่งรับประทานกันอย่างเอร็ดอร่อย บรรยากาศน่ารักน่าเอ็นดู เป็นกันเอง เพราะคุ้นเคย กันอยู่แล้วละเขาฝากชมว่า อาหารลำขนาด (อร่อยมากเจ้า) ๔.โรงบุญขนาดย่อมที่ญาติธรรมและกลุ่มเพื่อนธรรมร่วมกันจัด ร่วมกับเด็กฯสัมมาสิกขาภูษาฯฟ้าน้ำห้อง ๓ ซึ่งจัดกันหลายโรงมาก ดังนี้ละ ๔.๑ ที่ชุมชนเพชรผาภูมิ ๓ โรง จัดที่ตลาดมอสมบูรณื ต.วังทอง อ.เมือง จ.กำแพงเพชร วันที่ ๒๐, ๒๒, ๒๔ พ.ย. ๒๕๕๒ อาปอ(ฝนไท) พาเด็กๆฝ่ายชายช่วยกันทำอาหาร คึกคักมากไปแจกก็ได้

รับการตอบรับด้วยดี ชาวบ้านเขาได้รู้จักพวกเราบ้าง จึงไม่เคอะเขินที่จะมารับแจก อาหารไม่พอแจก ไว้ปีหน้าจะหาทุนมาแจกใหม่

๔.๒ ที่ตลาดแม่โจ้ ต.แม่โจ้ อ.สันทราย จ.เชียงใหม่ แจก ๒ วัน คือ ๔ และ ๕ ธ.ค. ที่นี้เจ้าของตลาดแม่โจ้ได้ช่วยประชาสัมพันธ์ประกาศให้ชาวบ้านมารับแจก รู้สึกบรรยากาศคึกคักเท่าที่อื่นๆ คนก็เยอะมากเพราะเป็นตลาดใหญ่ อาหารหม้อเบอร์ ๕๐ ไม่พอแจกเลย ทำให้พ่อครัวอาปอ(ฝนไท) ต้องทำไปแจกต่ออีกวันต่อมา ก็แจกไม่ทั่วทำไม่ได้ส่งงบประมาณมีจำกัด ๔.๓ ที่ตลาดท่าเกวียนในหมู่บ้านท่าเกวียน อ.สันทราย เราแจกน้ำเต้าหู้ ปาท่องโก๋ จนเขา คิดใจมาขอให้เจ้าของสูตรปาท่องโก๋ อย่างน้องมาร์ค(นร.สัมมาสิกขาภูษาฯ ๓) ต้องไปสาธิตการทำปาท่องโก๋สูตรเด็ดให้เขาได้อาชีพใหม่อีกด้วย แบบนี้ได้บุญสองต่อเลย

๔.๔ ที่ปากซอยเข้าชุมชนลานนาอโศก ชุมชนที่อยู่ใกล้ๆพวกเราอยู่ ส่วนมากมีคนงานก่อสร้างมารับแจก บรรยากาศก็เป็นกันเองเพราะปีก่อนๆเราก็แจกประจำ เห็นเด็กๆถูกหลานคนงานมาเอาอาหารที่แจก เราก็รู้สึกยินดีที่เราได้ให้ และพวกเขาคงมีความสุขกับการได้ทานอาหารสดๆใหม่ๆ ๔.๕ ที่โรงพยาบาลสันทราย อ.สันทราย จ.เชียงใหม่ นักเรียนฝ่ายหญิงภูษาฯฟ้าน้ำห้อง ๓ ไปช่วยปีนี้จัดใหญ่กว่าทุกปี ถ้าเงินไม่หมด เราคงได้แจกกันต่อเรื่อยไป เพราะปีนี้พวกเราอยากสร้างกุศลเพื่อถวายแด่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ด้วยความรัก ความเทิดทูนบูชาจริงๆ ปีหน้าจะหาทุนมาสนับสนุนสร้างบุญต่อบุญออกไปอีกทุกๆ ปีไป” □

ผู้สูงอายุออกกำลังกายเป็นประจำ ช่วยตัวเองหนีความตายได้เกินครึ่ง

นักวิจัยสหรัฐอเมริกา กลุ่มชายสูงอายุวัย ๗๐ - ๘๒ ปี เปรียบเทียบอัตราการตายของผู้ที่ออกกำลังกายบ้าง เบบ้าง กับคนที่นั่งๆนอนๆ พบว่า แม้แต่การเดินไวๆวันละ ๒๐ - ๔๐ นาที จะทำให้หลีกเลี่ยงความตายได้ไกลมากตั้งครึ่ง

ดร.ปีเตอร์ คอกกินอส กับคณะแห่งศูนย์กิจการแพทย์ทหารผ่านศึกอเมริกัน ยังคำนวณออกมาได้ว่า การออกกำลังกายทุกๆ ๒ นาที จะช่วยให้ลดภาวะอัตราการตาย

ลงได้ถึงร้อยละ ๑๐

เขารายงานผลการศึกษาคือที่ประชุมสภาแพทย์โรคหัวใจแห่งยุโรปว่า “ถึงแม้การแก่และความตายจะเป็นของเที่ยงแท้ แต่อาจจะปรับเปลี่ยนอัตราของสองสิ่งนั้นได้ โดยการพยายามรักษาความสมบูรณ์ของร่างกายเอาไว้ไม่ว่าจะอายุเท่าใด ข้าพเจ้าไม่อาจจะกล้าประกันได้ว่า การออกกำลังกายประจำจะทำให้อายุยืน แต่เกือบจะแน่นอนว่า มันจะไม่มีวันทำให้เราอายุสั้นลงไป”

(นสพ.ไทยรัฐวันศุกร์ที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๒)

เก็บกบ ได้ถั่วขวิด

อีกไม่กี่วันก็จะผ่านเวลาไม่อีกมีแล้ว ผู้ที่พึ่งหะตุตไม่ใช่น้อง ก็เรารู้สึกว่าฉันมีในมที่เฉลิมฉลองกัน

ผ่านไม่ไม่กี่วันนี่เองนี่หา ล้มอีกแล้วรึหรือนี่? ภา...ยังมีอีกหลายสิ่งหลายอย่างที่ยังไม่ได้กรากาเลย นมดเวลาแล้วรึหรือนี่? ในคลองมาสำรวจทางทั้งกิน (รางวัลของการปฏิบัติธรรมตลอด ๑ ปีที่ผ่านมา) ว่าฉันยังพอมีบ้าง ...ยังไม่ได้สำรวจสักเท่าใดเลย ก็มีทั้งการทั้งในในสวรรค์...

มีข้อความ ข้อคิดจากท่านกษัตริย์ชาวมอญ สิริธโร ในกรรมประชุมตอนต้นถึง พุช ๗ ค.ต.๒๕๕๒ มาฝากทุกท่าน เพื่อสมาชิกที่รักของพวกเราจะได้ตรวจสอบทรัพย์สินไม่พร้อมๆ กัน...ดังนี้

“การให้ขุมทรัพย์นั้นเป็นเรื่องธรรมดาแต่ต้องระวังนะว่าเราให้ขุมทรัพย์คนอื่นไป โดยเฉพาะเด็กๆ บางคนก็ยอมรับ บางคนก็ไม่ยอมรับ บางคนก็ฮึดฮัดๆ ในมุมกลับกันบางทีผู้ที่ได้รับขุมทรัพย์ ผู้ใหญ่ก็... โอ้โฮ...

อาจมาว่าบางทีก็ยิ่งกว่าเด็กอีก ฮึดฮัดยิ่งกว่าอีกนะ อันนี้ต้องระวัง...อดีตของพวกเราเนี่ยะ ถ้าได้อายุน้อยไปหาอายุมากเนี่ย ยิ่งอายุมากอดีตก็ยิ่งมาก พระพุทธเจ้าท่านตรัสเอาไว้ว่า ผู้มีอายุมากแล้วแต่มาบวชเป็นพระแล้วก็สอนยาก...ครั้งนี้ พวกเราต้องระวังดีๆ โดยเฉพาะผู้ใหญ่

ความคิดพลาดบกพร่องมันก็มีอยู่แล้วละ แล้วเราก็อ่านไปตามกฎ ตามระเบียบ ทำผิดก็ต้องยอมรับผิด ถ้าเราทำอย่างนี้ได้ก็คือการอยู่ร่วมกันก็มีความสุขขึ้น ไม่อย่างนั้นแล้วในที่สุดแม้แต่ที่เด็กเขาเขียนมาเนี่ย ซึ่งเราก็ได้อ่านมานานแล้ว ว่าอยู่กันยากเหลือเกิน แยกตึก แยกชั้นหรือแยกกันไปเลย ซึ่งอย่าง

ผู้ใหญ่ เด็กคนนั้นเรียกว่าผู้ใหญ่ ส่วนผู้ใหญ่ต่อให้หัวหงอกด้วย แต่ถ้าไม่มีภูมิธรรมก็คือว่าเป็นเด็ก พระพุทธเจ้าท่านตรัสอย่างนี้เลย จันตรงนี้ต้องเข้าใจให้ได้เพราะบางคนหลงตัว หลง

การให้-รับขุมทรัพย์

นั่นก็ไม่ใช่สิ่งที่เราต้องการ แต่เราต้องการที่จะให้อยู่อย่างกลมกลืน อยู่ด้วยกันให้ได้ ซึ่งมันเป็นการปฏิบัติธรรมจริงๆ เจริญจริงๆ เด็กๆ ก็มีความสุข และอาตมาก็ได้พูดให้พวกคุณฟังหลายครั้งแล้วว่า เด็กๆ เขามีกฎระเบียบที่ต้องอยู่ในกรอบเยอะ ฉะนั้นพวกเขาลำบากกว่าผู้ใหญ่เยอะ...อาตมาบางทีนึกในใจว่า ให้ผู้ใหญ่ไปอยู่ในกรอบในระเบียบอย่างนักเรียนเถอะ แล้วจะรู้สึก...โอ้โฮ...มันเครียดขนาดไหน คือ...ถ้าเข้าใจตรงนี้ได้เนี่ยก็จะไม่ไปอะไรกับเด็กเขามากนัก แต่ก็บอกแล้วว่าผิดก็ว่าไปตามผิด ไม่ใช่ว่าคราวนี้ก็เลยปล่อยเลยแล้วแต่จะทำอะไรก็ช่าง อย่างนี้ก็ไม่ถูกอีกเหมือนกัน คือเราจะอยู่ร่วมกันยังไง โดยเฉพาะเป็นผู้ใหญ่ ถ้าคุณเนี่ยไม่มีภูมิธรรมหรือคุณไม่มีมรรคผลมากกว่าเด็ก คุณก็เท่าเด็ก ภูมิคุณเท่าเด็ก ไม่ได้สูงกว่าเด็กนักหรอกอย่าเข้าใจผิดนะ เพราะคุณธรรมเนี่ยมันไม่เกี่ยวกับหน้าเหี่ยวหรือหน้าตึงนะ ใครที่ปฏิบัติได้ดีได้จริงมากกว่า ถือว่าคนนั้นเป็นผู้ใหญ่ อันนี้เป็นคำสอนของพระพุทธเจ้าเลย ท่านไม่ได้วัดความเป็นเด็ก เป็นผู้ใหญ่วัย หรืออายุ แต่ท่านวัดตรงภูมิธรรม ถ้าเด็กคนไหนมีภูมิธรรมมากกว่า

อายุบ้างว่าฉันอายุมากแล้ว หลงว่า หัวหงอกแล้ว มันไม่เกี่ยว ฉะนั้นจะดูที่อายุไม่ได้ อันนี้สำหรับพวกผู้ใหญ่ โดยเฉพาะการพูดจาอย่าพูดจาหยาบ เป็นผู้ใหญ่อแล้ว อยู่วัดกันมานานแล้ว วาจาที่หยาบๆ กายๆ เนี่ยอย่าใช้เลย จะดี จะว่า ก็ว่า แต่ไม่จำเป็นต้องไปใช้ วาจาที่หยาบๆ หรือก ขนาคเด็กนักเรียนที่บางทีไปเอาสำนวนข้างนอกๆ เขามาใช้เราก็คงดีขงว่าเลย ...ไม่เอา...ถ้าเด็กเขาพูดจาไม่ดีเราก็คงต้องสอนเขา เราต้องหาทางแก้ไขให้ได้ แต่ผู้ใหญ่เมื่อรู้ตัวเราว่าเราจะหนีอดหลุดนะ เราจะต้องพยายามมีสติ อย่าให้หลุดออกมา แล้วถ้าหลุดออกมาก็ต้องขอโทษ แม้กับเด็กก็ต้องขอโทษเขา พยายามนะให้รู้ตัวเองว่า เรื่องอย่างนี้เรายังหยาบอยู่เราต้องพยายาม เราต้องแก้ไขซะ ปรับซะ พอท่านเคยยกตัวอย่าง ความผิดในเรื่องเดียวกัน หรือผิดศีลในเรื่องเดียวกันเนี่ย ถ้ากับบวชทำผิดกับบวชทำผิด นักบวชจะบอกว่า(ต่อให้อายุเท่ากันก็ตาม) คราวนี้ระหว่างผู้ใหญ่กับเด็ก ความผิดในเรื่องเดียวกัน ผู้ใหญ่ก็บาปมากกว่าเด็ก พวกคุณต้องเข้าใจในเรื่องพวกนี้ ถ้าไม่เข้าใจก็ปฏิบัติธรรมไปตามอารมณ์ สังฆวิบากบาปไปเรื่อยๆไม่รู้ตัวเสร็จแล้วพอเวลาที่ต้องใช้หนี้ก็บ่นแล้ว (คือไม่รู้ตัวว่าตัวเองไปสร้างวิบากกรรมตั้งแต่เมื่อ

ไหร่แล้ว ...เนี่ยก็ฝากประเด็นนี้ไว้ ให้พวกเราเป็นอยู่กันอย่างครอบครัวใหญ่ที่อยู่กันอย่างผาสุกจริงๆ โดยเฉพาะเราถึงขั้นมาอยู่ในวัดแล้ว แล้วก็เป็นผู้ใหญ่แล้วก็ต้องทำตัวให้ดี แม้แต่นักบวชเองก็ยังโดนตำหนิว่า ทำตัวไม่เหมาะสมกับฐานะเลย ต้องทำตัวให้เหมาะสมก็ต้องดี ต้องว่า ต้องบอกกล่าวกันแต่ส่วนใหญ่นักบวชก็ค่อนข้างที่จะง่าย พูดไปบอกกล่าวกันไปแล้วก็จะรับแล้วก็ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไขตัวเองได้ ส่วนฆราวาสอาตมาก็รู้สึกที่เราไม่ค่อยมีการให้ขุมทรัพย์สักเท่าไร เดียวนี้การประชุมหรืออะไรเราก็ไม่มีการให้ขุมทรัพย์กันมานานแล้ว เมื่อก่อนนี้ประชุมหัวข้อให้ขุมทรัพย์ในทุกๆ ประชุมแต่เดี๋ยวนี้ไม่มีเลย ฉะนั้นเวลาที่ที่มีขุมทรัพย์ก็จะรับกันไม่เป็น โดนตำหนิ โดนท้วงทักรับไม่เป็น ฉะนั้นก็ต้องฝึกบ้าง โดยไม่ต้องรอ

ประชุม หรือจะโน้มน้าวชีวิตปกติ ทำงานหรืออะไรก็ตามแล้วแต่บอกกล่าวกันได้ดีให้

บอก ผู้จะให้ขุมทรัพย์ก็ต้องฝึกว่า จะให้อย่างไรให้ผู้รับเขาได้รับได้ ส่วนผู้รับก็พยายามฝึกให้รับให้ได้ ว่า เอ้อ...เพื่อนเขามาให้ขุมทรัพย์ก็รับให้เป็น ขอฝากตรงนี้ หวังว่าหากพวกเราเข้าใจตรงนี้ได้ ก็คงอยู่ร่วมกันได้ดีขึ้นกว่าเดิม ...การให้ขุมทรัพย์คือการปฏิบัติธรรมซึ่งพระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้ว่า ผู้ที่ชี้ตำหนิตีเดียมนคือผู้ที่ให้ขุมทรัพย์เรา ...ก็ฝากไว้...”

★ดาวดวงนั้น

จุดยืนของพระอรหันต์ ก็คือ “สูงสุดคืนสู่สามัญ”

ข้อคิดในวาระสัปดาห์ ๒๕๕๒ คืออะไร?

กรณีเขาพระวิหารจะสะท้อนให้เราได้เข้าใจคำว่า “ชาวโศกเพื่อมวลมนุษยชาติ” ได้ดี เพราะหากมองดีๆ อาจทำให้มีคำถามว่า ทำไมพ่อท่านจึงให้พวกเราออกไปยุ่งกับเขาด้วย จะไม่ขัดแย้งกับโศกที่ว่า...เพื่อมวลมนุษยชาติหรือ?

พ่อท่านได้อธิบายในเรื่องนี้ว่า เราต้องดูที่บริบท หรือในขอบเขตองค์ประกอบของเรื่องนั้นๆ เช่นแผ่นดินรอบเขาพระวิหารที่เขมรได้เข้ามาบุกรุก ในบริบทที่เราเป็นคนไทย อยู่บนแผ่นดินไทย เราก็จะไปปล่อยวางให้เขามายึดเข้ามาครอบครองโดยไม่ถูกต้อง โดยไปเอาบริบทของปรมัตถธรรมขั้นสูงมาปล่อยวางตรงนี้ย่อมไม่ถูก

จริงๆ แล้วในเรื่องของการปล่อยวางนี้เป็นเรื่องของการทำงานในใจ ไม่ใช่ให้โกรธ-เกลียด หรือมีใจอคติไว้อย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งพ่อท่านก็เคยให้คำอธิบายกับพวกเรา ตั้งแต่ปี ๕๑ ในยุคที่นายพลพลเป็นรัฐมนตรีกระทรวงต่างประเทศที่ไปเสียให้กับเขมร ซึ่งญาติธรรม พวกเราเคยไปตามๆ กัน ในแง่ของปรมัตถ์พ่อท่านก็ให้พวกเราปล่อยวางใจอย่าไปยึดมั่นถือมั่น มันเป็นเรื่องของวัตถุ เพราะในการปฏิบัติธรรมนั้นเราต้องมาละตัวกูของกู ขนาดตัวคนที่รักยิ่งของเรา เรายังต้องปล่อยวาง แล้วเราจะมายึดหวงหวงแผ่นดินอยู่ทำไม

จริงๆ แล้วในบริบทว่าด้วยเรื่องของจิตใจ (ปรมัตถธรรม) นี้ จิตใจของพ่อท่านไม่ได้มีที่จะไปหวง หวง ยึดถืออะไรอยู่แล้ว แม้แต่ตัวตนของท่านเอง ยิ่งช่วงนี้ใคร ๆ ก็ทักว่า พ่อท่านผอมลงๆ ท่านบอกว่าการเข้ามาจากจนทำไม่ทัน พลังงานที่ต้องจ่ายออกไปเลยไม่สมดุล ขนาดสังขารท่านยังไม่สำคัญนั้นหมายส่วนเรื่องดินน้ำลมไฟในโลกนี้นั้นท่านเคยบอกว่า “ถ้าโลกทั้งโลกนี้ เป็นประเทศเดียวกันชื่อว่าประเทศโลกได้ก็จะเป็นเรื่องที่ดีมากมาย” เพราะจะทำให้หมดปัญหาเรื่องเขตแดนระหว่างประเทศต่าง ๆ ในโลกนี้ได้

แต่ว่าในบริบทที่โลกได้สมมุติกำหนดเขตแดนแผ่นดิน เป็น ประเทศลาว ประเทศเขมร ประเทศไทย เราก็จะต้องรู้สมมุติและทำสมมุตินั้นให้ถูกต้องด้วย เช่น กรณีแผ่นดินรอบเขาพระวิหารเป็นของไทยมาก่อนโดยเอาตามแนวเขตแดนสันปันน้ำซึ่งเป็นเครื่องแบ่งตามหลักสากล แต่อยู่ไปอยู่มาเขมรเข้ามาบุกรุกยึดพื้นที่ เข้ามาปลุกสร้างชุมชนสร้างวัด เราก็ต้องให้รู้สมมุติว่า สิ่งนี้เป็นการละเมิดอธิปไตยของคนไทย เราเป็นคนไทย

เราก็ต้องไปทางสิทธิ์หรือแสดงอธิปไตยบนผืนแผ่นดินของเรา ถึงจะเป็นการถูกต้องเหมือนกับอยู่ที่ๆ โจรเข้ามาบุกรุกพื้นที่ของเราเข้ามาอยู่บนบ้านของเรา ถ้าเราบอกว่าเราเป็นนักปฏิบัติธรรมเราก็ปล่อยวาง ก็เท่ากับเราส่งเสริมให้โจรเหิมเกริมยิ่งขึ้น

แม้พ่อท่านจะสนับสนุนให้พวกเราออกไปช่วยกันให้เต็มที่ แต่ท่านก็รู้ว่าสมมุติหมายบทบาทฐานะของนักบวชควรจะทำอย่างไร ในฐานะนักบวชท่านเองก็ไม่ได้ออกไปวิ่งเต้นอะไร แม้แต่ที่ระยองโศกซึ่งอยู่ใกล้ ๆ ท่านก็ไม่ได้ไป ก็ยังคงอยู่ทำงานเงียบๆ ที่บ้านราชฯ เหมือนเดิม อันนี้ก็เป็นความแตกต่างทางบริบทว่า ในฐานะฆราวาสควรจะมีบริบทอย่างไร ในฐานะนักบวชแม้เห็นด้วยแต่ก็ต้องมีขอบเขตมีสมณะสาธูปที่โลกเขาจะกำหนดหมายกัน

ดังนั้นเราจะเห็นได้ว่าจุดยืนของพระอรหันต์ ก็คือ “สูงสุดคืนสู่สามัญ” ทั้ง ๆ ที่จิตใจไม่ได้ไปยึดติดเกี่ยวข้องกับเขาแต่ก็เหมือน ๆ กับจะร่วมเอาเป็นเอาตายกับเขาด้วย จริงๆ แล้วพ่อท่านเคยอธิบายไว้ว่า พระอรหันต์ท่านมีจุดยืนที่ช่องว่างกลางอากาศ คือ ท่านเลือกยืนอยู่จุดตรงไหนก็ได้ที่มันสอดคล้องกับบริบท นั้นๆ อย่างไม่มียึดมั่นถือมั่น มันเหมือนกับท่านไม่ได้ติดยึด ปล่อยวางแล้ว แต่ท่านก็บอกให้เราออกไปเต็มที่ แต่แม้ขณะที่ท่านบอกให้พวกเราออกไปเต็มที่ท่านก็ไม่ได้ไปยุ่งไปเกี่ยวอะไรด้วย เพื่อให้เหมาะสมกับสมณะสาธูปของท่าน

อันนี้เป็นความซับซ้อนของจุดยืนอยู่บนช่องว่างกลางอากาศ ว่ามีความซับซ้อนหลายชั้น เป็นความสุขุมลุ่มลึกที่พวกเราจะได้ศึกษากัน เพราะโดยธรรมชาติทั่วๆ ไปนี้ คนเราจะทำอะไรก็ต่อเมื่อเราได้ประโยชน์ หรือเห็นดีเห็นงามด้วย หรือว่าเราได้เป็นผู้นำในสิ่งนั้นๆ แต่ถ้าไม่ได้ นำ หรือแม้แต่นำแต่ไม่ได้ตามใจฉันนี่ ปล่อยชนทั่วๆ ไปเขาก็ไม่ไปทำแล้ว

แต่พ่อท่านเหมือนกับสอนปรมัตถ์ไม่ให้พวกเราไปติดยึดหวงหวงในวัตถุโอฬาริกอดตา แต่เรื่องของแผ่นดินเรื่องของประเทศชาติ ท่านก็บอกให้พวกเราออกไปปกป้องเต็มที่ แต่ในขณะที่ออกไปเต็มที่ท่านเองก็อยู่เฉยๆ เพราะไม่มีฐานะของท่านที่จะต้องไปลุยกับฆราวาส ซึ่งตรงนี้ก็เป็นการอธิบายได้ว่า พระอรหันต์เป็นผู้ยืนอยู่ตรงช่องว่างกลางอากาศนี้ มีลักษณะที่ไม่ได้ยึดมั่นถือมั่น แต่ก็พากันทำอย่างเต็มที่

ดังนั้น ถ้าพวกเราจะก้าวเดินตามพระอรหันต์บ้างก็อาจจะทดลองทำงานที่ไม่ได้เอาตามความเห็นของตัวเอง ตามความชอบของตัวเอง เอาตามความเห็นของคนอื่นหรือตามมติของหมู่กลุ่มดูบ้าง ก็จะเป็นการเดินตามรอยพระอรหันต์เช่นกัน

จากการออกไปต่อสู้ของประชาชนในครั้งนี จะกับกรเรียนอะไรกับเราได้บ้าง?

ได้เห็นถึงหัวใจอันกล้าหาญ เสียสละสามัคคีของประชาชนที่มีเพียงแค่สองมือเปล่า โดยไม่มีตำแหน่ง ไม่มียศ ไม่มีอาวุธ แต่เขาก็สามารถที่จะฝ่าฝืนอุปสรรคขวากหนามภัยอันตรายที่เข้ามาต่อต้าน นับตั้งแต่พวกกลุ่มประชาชนที่ท่าเหมือนกับกองโจร ที่เข้ามาบุกรุกทำร้ายประชาชนที่ออกไปทางสิทธิ์อธิปไตยบนผืนแผ่นดินไทย ทั้งต้องได้รับการต่อต้านจากภาคส่วนของราชการและนักการเมืองท้องถิ่นที่ติดป้ายต่อต้านสร้างกระแสคนคลั่งชาติ พวกก่อสงครามจะทำให้ศรีสะเกษวุ่นวาย และก็ยังมีการจู่โจมที่เข้าเกี่ยวข้องกับปล่อยให้พวกเขาถูกรุมทำร้ายร่างกาย แต่ถึงกระนั้นด้วยหัวใจที่กล้าหาญเสียสละและรักในชาติ รักในแผ่นดินนี้ เขาก็สามารถที่จะไปประกาศอธิปไตยของแผ่นดินไทยได้ตามเป้าหมาย จึงได้เห็นว่าเป็นผู้นำไม่ต้องมีตำแหน่ง ไม่ต้องเป็นคนใหญ่คนโต เป็นแค่ประชาชนคนธรรมดา แต่มีหัวใจที่กล้าหาญ ซื่อสัตย์และเสียสละ คนธรรมดาๆ ก็สามารถที่จะเป็นผู้นำได้

และก็ได้เห็นถึงสังคมไทยเป็นสังคมที่รักษาหน้าตา หรือปกป้อง “อวดตา” ของตนเองไว้เหนือกว่าอื่นใด ยิ่งเป็นผู้ใหญ่ ผู้มีอำนาจมากเท่าไรก็ยิ่งปกป้องรักษา หน้าตา หรืออวดตาของตนเองไว้ยิ่งกว่าผลประโยชน์ของประเทศชาติและแผ่นดิน ผู้ใหญ่ในบ้านนี้เมืองนี้จึงพากันเจ็บหมด หรือพูดได้แต่เพียงว่า “ไม่มีความเห็นอะไร” ทั้งที่มีหน้าที่โดยตรงที่ต้องรับผิดชอบ

การออกมารวมตัวต่อสู้ของประชาชนจึงเป็นการสร้างต้นทุนทางสังคมในการปกป้องรักษาอธิปไตยในแผ่นดินไทยเพื่อที่จะให้ลูกหลานคนรุ่นหลังต่อไป ได้สืบทอดเจตนารมณ์นี้ไว้ให้อยู่คงอยู่กับแผ่นดินไทยตลอดไป และเป็นการใช้ชีวิตให้คุ้มค่าสมกับที่ได้เกิดมาเป็นคนไทย

ถ้าไม่ปฏิบัติธรรมจึงกลายเป็นคนกบฏร้าย กบฏแรงเมื่อเวลา?

ถ้าสังเกตดูเด็กที่มาเข้าค่ายเยาวชน เวลา

มีกิจกรรมงานนอกศาลาเขาจะสนุกสนาน มีพลังมหาศาลที่จะชุกชุกกันอย่างไม่รู้ที่สิ้นสุด แต่ถ้าพอได้ขึ้นเสียดังขึ้นศาลา แล้วก็รู้ด้วยว่าจะได้มาฟังพระเทศน์ เขาจะหาออกมาดั่งๆ ประสานเสียดังที่กำลังที่อยู่ทันที โครนี้แม้ผู้ใหญ่หลายๆ คนก็เป็นเช่นกัน พอมานั่งในศาลาจะอยู่ในสภาพต้องธรรณีศาล ก็จะไม่สงบๆ หงับๆ คำนับธรรม แบบคนหมดเรี่ยวหมดแรงทันที

ถ้าไม่เข้าใจกันก็จะคิดว่าคงป่วยหรือไม่สบาย แต่ถ้าอยู่ใกล้ชิดกันก็จะเห็นได้ว่าเขาจะหมดแรงเฉพาะตอนอยู่ในศาลา หรือเวลาทำกิจกรรมของหมู่ แต่ถ้าออกไปอยู่ในภพหรืออยู่ในสนามรบที่ตัวเองชอบ เขาจะเหมือนกับมีพลังข้างสารมาเข้าสิงทันที บางคนสามารถทำงานได้ทั้งคืน บางคนก็ลุยงานได้ทั้งวันโดยไม่ต้องกินข้าว แต่ถ้ามานั่งฟังธรรมเมื่อไหร่ก็จะง่วงงอมไม่ขึ้น ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพราะเขามีภพส่วนตัวส่วนตัวที่มีความรักมีความชอบ จนอินสุดๆ ไปกับกิจกรรมกิจการนั้นๆ เป็นการทำงานที่เอาตามข้อยมก มากกว่าที่จะทำตามมรรคมงคล ๘

แต่ในการปฏิบัติธรรมของพุทธที่เป็นทางสายเอกนั้น ไม่ว่าหลักปฏิบัติข้อไหน ก็จะต้องเน้น การมีชีวิตอยู่กับปัจจุบันให้มาก เช่นสติปัฏฐาน ๔ ก็ต้องมีสติรู้อยู่ในปัจจุบัน การปฏิบัติโพชฌงค์ ๗ ก็ต้องมีสติสัมโพชฌงค์ กำจัดกิเลสในขณะปัจจุบัน หรือการปฏิบัติอาณานาสนาก็ยังจะต้องอยู่กับทุกลมหายใจ เข้าออกในปัจจุบัน สามารถอ่านจิต อ่านเวทนา ทำความสงบระงับในขณะนั้นๆ ได้ หรือไปหาวิชา ๘ ก็จะต้อง สร้างฤทธิ์สร้างเดชให้เกิดขึ้นในปัจจุบันได้เช่นกัน

ซึ่งเราจะเห็นได้ว่านักปฏิบัติธรรมที่มีภพมิจฉาการที่เป็นส่วนตัวส่วนตัว หรือมีชีวิตที่เป็นความส่วนตัว เขาจะไม่ค่อยอยู่กับปัจจุบันเท่าไร ดังนั้นจึงไม่สามารถติดตามเรื่องราวได้ทันเขา จะเห็นได้ว่าเวลาประชุม เขาประชุมไปถึงเสียงใหม่แล้ว แต่ว่าคนที่อยู่ในภพยังพูดเรื่องกรุงเทพฯ อยู่เลย ไม่สามารถตามหมู่กลุ่มไปได้ทัน

พล.อ.เปรม ฯ ▼ ต่อจากหน้า ๑๒

สิ่งที่คนไทยประสบ ก็คือ มีบุคคลบางกลุ่มที่พยายามทำลายประเทศ ทั้งในแง่ของจิตวิญญาณและภาพลักษณ์ คนไทยจะรับมือการกระทำ จุดมุ่งหมาย และ การคุกคามของคนเหล่านี้อย่างไร ซึ่งประธานองคมนตรี ได้ตอบว่า คนไทยต้องมีความอดทน และอย่าโมโหโกรธาใคร เพราะนั่นไม่ใช่หนทางแก้ไขปัญหา

“ในการแก้ไขปัญหาคือ ต้องทำในสิ่งที่คิดว่าคุณดีต่อประเทศชาติ ... คุณต้องอดทน ต้องมีจิตใจที่สงบ ต้องไม่รู้สึกโมโหโกรธาอะไรมากมาย เพราะนั่นไม่ใช่เรื่องที่ดี ประเด็นนี้เป็นประเด็นที่ละเอียดอ่อน เพราะฉะนั้นคุณก็ต้องระมัดระวัง ต้องทำให้ประชาชนเข้าใจว่าอะไรถูก อะไรผิด พยายามแม้ว่าพวกเขาไม่ฟังคุณ คุณก็ต้องพยายามต่อไป”

ในตอนท้ายของการสัมภาษณ์ พล.อ.เปรม เปิดเผยว่า ทุกวันนี้ตนยังออกกำลังกายทุกเย็นและตีกลองฟลอปัทธะหนึ่งครั้ง ส่วนในเวลาว่างนั้นก็มักจะเล่นดนตรีและแต่งเพลง โดยถึงปัจจุบันตนแต่งเพลงออกมา ๘ อัลบั้มแล้ว แต่ไม่ได้ทำขาย เพียงแต่ทำสนุกๆ แจกเพื่อนฝูงและคนรู้จักเท่านั้น ขณะที่เมื่อถามถึงความสำคัญของสถานีข่าวภาษาอังกฤษของไทย พล.อ.เปรม ตอบว่า เป็นหนทางหนึ่งที่สำคัญมากในการให้ความรู้กับประชาชน โดยเฉพาะคนรุ่นใหม่ที่สามารถฟังและพูดภาษาอังกฤษได้ดี.□

(นสพ. ASTV ผู้จัดการรายวัน ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒)

ต่อจากหน้า ๔

ความรู้สึกลึกซึ้ง

เพราะเป็นคนที่มีสัมภาระวิบากเยอะ ไม่คิดว่าชีวิตจะได้รูปแบบหรือคง ตั้งจิตไว้ว่าจะบวชใจ ปฏิบัติให้เคร่งครัดเก็บเอาไว้เป็นทุนปลูกฝังไว้ในจิตวิญญาณ ได้เอ่ยวาจากับท่านสมณะเดินดินว่า “ดิฉันขอสมัครบวชไว้กับท่านในชาตินี้ เพื่อเป็นการตั้งสังขะเพื่อไว้ในชาติหน้า” และฝึกวิถีชีวิตในกิจวัตรกิจกรรม กิจการของบ้านราช ทำชีวิตส่วนตัวให้เป็นชีวิตส่วนกลาง ทำไปทำมาก็ได้เห็นอันสงบสุขของชีวิตมันน้อยสันโดษ และทำงานส่วนกลางว่า เพียงตนเองเสียสละความเป็นส่วนตัว มาช่วยแบกหามรับผิดชอบงานส่วนกลางและร่วมกิจวัตรเป็นหลักตอนเช้าทำวัตร ตลอดวันทำงาน ตอนเย็นเข้าศาลาฟังธรรม ฟีกินมือเดียว ทำได้บ้าง สอดดบังบ้าง ทำมาเรื่อยๆ ให้เป็นชีวิตปกติได้เห็นว่าส่งผลดีต่องานองค์กรและกิเลสความระแคะก็ลดน้อยลงไม่ว่าจะเป็นความกำหนัดทางเพศ หรือการเสพเรื่องกินเรื่องนอนกิเลสจางกลายเป็นไม่รู้ตัว รู้สึกสบายขึ้นส่วนลูกๆ ก็เป็นคนดี ได้เรียนรู้และร่วมทำงานในหมู่กลุ่ม ภูมิใจที่เขาได้สะสมบุญในดินแดนพุทธตั้งแต่อายุยังน้อย เมื่อรู้ว่าจะได้เลื่อนฐานะ ภาวะใจมีความเสียสละ สวรรค์ส่วนตัวอยู่ แต่ก็มีความพร้อมที่จะเข้าสู่การฝึกฝนเรียนรู้ที่เข้มงวดยิ่งขึ้น คิดว่าเป็นกระบวนการลดความเอาแต่ใจตัวเองมากกว่าเป็นนิสิต ได้สลายภาพความสุขส่วนตัวที่มีอยู่ และต้องมีอะไรให้รับผิดชอบมากยิ่งขึ้น คิดว่าหนักแน่ แต่ไม่กลัว อาจจะทำได้ทุกอย่าง ก็เป็นการเรียนรู้ ทุกอย่างคือบทเรียนของชีวิต

ความตั้งใจหรืออุดมคติ

ทำงานรับใช้เสียสละอยู่กับหมู่กลุ่มชาวโศก ฝึกฝนการอ่านจิตลละล้างกิเลสตามทฤษฎีอริยมรรคมีองค์ ๘

ข้อคิดแม่ฝาก

พ่อท่านสอนว่า การปฏิบัติธรรมไม่ใช่การนั่งหลับตา หนีไม่รับรู้อะไร แต่เป็นการดำเนินชีวิตปกติ ปฏิบัติตามทฤษฎีอริยมรรคมีองค์ ๘ แล้วท่านก็ทำให้ดูทั้งบอกสอนวิธีการอ่านเวทนา การกำจัดกิเลส อย่างละเอียดลออ แม้อายุมากแล้วแต่ท่านมีอิทธิบาทสอนทุกวันทางโทรศัพท์เห็นเต็มตาอย่างนี้ไม่ควรจะขี้เกียจในการฟังธรรม แล้วเอาไปปฏิบัติลละล้างกิเลสในช่วงที่มีภาระงานมาก ไม่ควรคิดค่ากลการทำงาน ขยันทำหน้าที่ให้เต็มที่และต้องขยันอ่านจิต ลดละกิเลสไปด้วย เคยได้ยินท่านสมณะพูดว่า คนโศกบางคนขยันทำบะเคร่งครัด กินข้าวมือเดียว นั่งเจตสมณะ ฟังธรรมพ่อท่านทุกวัน มันน้อยสันโดษ ทำอะไรทำได้หมด แต่พอถึงเวลาถูกขัดใจกลับไม่ยอม ถือว่ายังประมาทอยู่ ต้องระวังกระแสความโลภ โกรธ หลง ที่กำลังเชี่ยวกราด อาจจะพัดพาให้ตกออกจากกรวดวนขบวนสุดท้ายได้.□

สรุป ▼ ต่อจากหน้า ๕

ดังนั้นคนที่ทำงานแล้วตกไปกับภพหรือจมอยู่กับภพของตัวเอง จึงเป็นเรื่องที่น่ากลัวน่าสงสาร เพราะยิ่งจมไปกับภพมากเท่าไรชีวิตก็ยิ่งห่างไกลออกจากปัจจุบันห่างไกลจากการปฏิบัติธรรมเพื่อความพ้นทุกข์มากขึ้น

จริงๆ แล้วทุกวันนี้นางของชาวโศกนับวันๆ ก็มีมากขึ้นจนเรียกว่าแทบจะไม่ต้องไป กิจงานใหม่ๆ อะไรขึ้นมาเลยก็ได้แค่มาดูว่านโยบายพ่อท่านให้งานสำคัญ อะไรไว้บ้าง และงานที่หมู่กลุ่มตกลงกันไว้มีอะไรบ้าง และงานที่เร่งด่วนสำคัญมีอะไรบ้าง แต่สามสี่เรื่องก็มีงานวิ่งมาจนเราอยู่ตลอดเวลา ถ้าตามทำงานพวกนี้ เราก็จะไม่ไหวหลุดไปกับภพงานของตัวเอง ที่จะทำให้ชีวิตของเราห่างไกลออกจากปัจจุบัน และก็จะห่างไกลจากชีวิตพรหมจรรย์ เพราะสุดท้ายก็จะกลายเป็นโศกเดี่ยวผู้ร้ายกาจ หรือ โศกเดี่ยวที่น่ากลัว เป็นศิลปินเดี่ยวที่ทำอะไรตามใจชอบ สุดท้ายก็จะติดเชืโรคโนโมลา หรือโรคโนเปือศาลา พอมาศาลาที่ไรก็จะหมดแรง ถ้าประชุมเมื่อไหร่ก็หมดแรง จะมีแรงก็เฉพาะได้ลุยไปในสนามรบที่ตรงกับภพของตัวเองเท่านั้น จึงไม่สามารถใช้ชีวิตให้มีความสุขอยู่กับปัจจุบัน หรือปฏิบัติธรรมที่จะลดละกิเลสในขณะปัจจุบันนั้นๆ ได้.□

ตอบจดหมายจากผู้อ่าน

๒๕/๓๐๒ ม.ว.ธรรมย์เพชรเกษม ๘๑ ช.ว.ธรรมย์ ๕๗/๑ ข.บางบอน กทม.๑๐๑๕๐
Email : anna6237@yahoo.com

สวัสดิ์ค่ะ .... ทีมงานข่าวโศก

ขอบคุณทีมงานข่าวโศกที่ส่งข่าวโศกมาให้ทราบความรู้และข่าวของชาวโศก เมื่อได้อ่านแล้วมีความเสียใจที่คนไทยส่วนหนึ่งมีความเลวร้ายมากที่กล้าทำร้ายผู้พิทักษ์แผ่นดินอย่างคุณวีระ สมความคิด และเหล่าภคินีผู้พิทักษ์แผ่นดินเขาพระวิหาร มีความสงสัยว่า ถ้าเราเข้าไปประกาศบนผืนดินเขาพระวิหาร เมื่อ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๒ แล้วเราสามารถที่จะเอาคืนบริเวณทั้งหมดได้ไหม? ก่อนที่ขุมนเสกจะมายึดพื้นที่และเขมรจะออกจากบริเวณนี้ไปได้อย่างไร

ดิฉันมีความโกรธและไม่พอใจรัฐบาลชุดนี้อย่างมากที่ไม่มีความรับผิดชอบและห่วงหาพันดินแดนไทย ทำไม่ ! เขาไม่ปฏิบัติตามที่เขาได้พูดไว้เมื่อเขาเป็นฝ่ายค้าน อีกทั้งยังละเมิดความเป็นคนไทยที่เรานิยามที่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ เราต้องปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ และความถูกต้องในการปกป้องชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ไม่ให้ถูกย่ำยีเช่นนี้ ทุกวันนี้รัฐบาลไม่เคยให้ความจริงที่เกิดขึ้นในบ้านเมือง ไม่ว่า ด้านรถไฟ, การบริการขสมก., เขาพระวิหาร, การกระทำผิดของทักษิณและพวกพ้อง, การคอร์รัปชันในโครงการไทยเข้มแข็ง ฯลฯ ดิฉันเห็นโครงการเคารพธงชาติ เวลา ๑๘.๐๐ น. เห็นแล้วไม่สมควร เราต้องมาเคารพธงชาติและนำธงขึ้นสู่ยอดเสา ไม่ใช่เอาธงลงมาเป็นเหตุที่สมควรหรือ อย่างบอกว่าทำให้คนไทยรู้จักชาติ สามัคคี รัฐบาลมองดินแดนไป มองปัญหาที่ไม่ให้คนทะเลาะกันแต่ไม่เคยพูดถึงความจริงที่ทำให้ต้องมาขึ้นเคารพธงชาติ และการนำธงลงเคารพธง เป็นการที่ทุกคนต้องทำคนไทยทุกคนต้องมีหน้าที่ปฏิบัติ แต่รัฐกลับทำเป็นเรื่องเล่นๆ แค่ออปปี้ พอถ้าทำเวียนครบทุกจังหวัดแล้วคนจะเข้าใจเรื่องชาติ บ้านเมืองไหม? อยากให้รัฐบาลที่มีคนที่มีความรู้มากแต่ไม่เคยใช้ความรู้ในทางที่ถูกและปฏิบัติไปในทางที่ถูก ควรจะทำบ้าง

อยากขอขอบคุณที่ข่าวโศกได้ช่วยเผยแพร่พร้อมทั้งทีม FMTV ที่ช่วยออกอากาศข่าวทาง NEWS 1 ว่าเป็นการช่วยให้ประชาชนได้รับทราบความจริงและเข้าใจเหตุการณ์ อยากจะสอบถามว่า เรื่องที่วิหขมนจะดูได้อย่างไร และต้องติดตั้งอย่างไร เพราะได้อินแล้วมีความสนใจ เพราะ TV เสาร์วันนี้โฆษณาเยอะ และรายการก็ไม่น่าสนใจ เห็นทางบ้านราชฯมีเรือ ไม่ทราบว่ามีแม่น้ำคลองที่ต้องใช้เรือด้วยหรือคะ และน้ำท่วมด้วยหรือคะ เพราะได้อินผ่านทาง FMTV แล้วทางบ้านราชฯที่ปลูกผักไว้ไม่เสียหายหรือคะ

ขอจบจดหมายฉบับนี้ไว้ก่อนนะค่ะ และได้แนบแสตมป์ ๓ บาท มาเพื่อใช้ในการเผยแพร่ “ข่าวโศก” แก่ผู้สนใจ

ขอบคุณมากค่ะ

แอนนา พิเศษพัฒนกุล

ตอบ เธออย่าร้ายความรู้สึกของตัวเอง จากการกระทำของผู้อื่นและเราควรฝึกภูมิใจที่เราเริ่มช่วยชาติได้ตามฐานะ

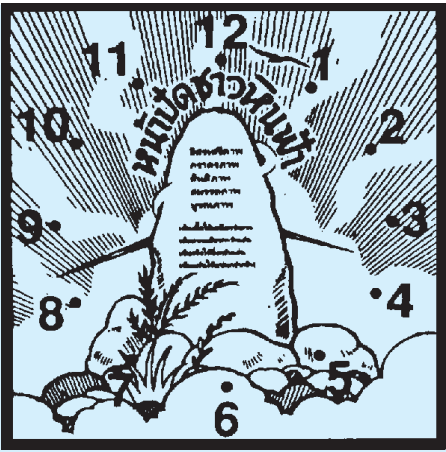
สำหรับบ้านราชฯอยู่ติดแม่น้ำมูล น้ำท่วมเกือบทุกปี จึงมีเรือไว้แก้ปัญหาหน้าท่วม เวลานั้นน้ำท่วมพืชผักที่ปลูก ก็ได้ฝึกทำใจไม่ให้เสียหายไปกับพืชผักที่ปลูกไว้ริมแม่น้ำ

ส่วนเรื่อง FMTV หากสงสัยเรื่องใดก็โทรไปถามในรายการ สงครามสังกมธรรมะการเมือง ในช่วงเวลา ๑๘.๐๐ - ๒๐.๐๐ น. ที่พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์แสดงธรรมในช่วงนี้ประจำ ยกเว้นวันอาทิตย์ที่พ่อท่านจะเทศน์เวลาก่อนฉันแทน

ขออนุโมทนาแก่กับแสตมป์ที่บริจาคมาเพื่องานบุญ ความดีทำให้อันไหนไม่ได้

ข่าวโศก

เจริญธรรม สำนักดี พบกับ น.ส.พ.ข่าวโศก ฉบับที่ ๓๕๑ (๓๑ธ) เดือน ธันวาคม ๒๕๕๒

ขออภัยในความผิดพลาด...ข่าวโศก ฉบับที่ ๓๕๕(๓๑ธ)ปีแรก พฤศจิกายน ๒๕๕๒ หน้า ๑ นามสกุลลิกขมาตธรรมพิด และในหน้าแรกนั้นก็เขียนผิดแตกต่างกัน คือ ลีพรตณลักษณ์ และลีพรตณลักษณ์ ซึ่งที่เขียนถูกต้องคือ ลีพรตณรักษ์

ข่าวโศกฉบับที่ ๓๕๖(๓๑ธ)ปีหลัง พฤศจิกายน ๒๕๕๒ หน้า ๘ คอลัมน์ เก็บเบี่ยได้ถนัด “พลิกชีวิตคุณก็ทำได้” จะเห็นได้ว่ามีตัวอักษรตัวหนึ่งหายไปทุกๆ บรรทัดที่มีอักษรตัวนี้ ท่านผู้อ่านนี่ออกหรือไม่ว่าเป็นตัวอักษรตัวไหน ไม่ได้เป็นการให้ท่านทายเกมตัวอักษรแต่อย่างใด เป็นแต่ความผิดพลาดบางประการของเครื่องไม้เครื่องมือในการพิมพ์ทางเราก็กำลังเร่งหาข้อแก้ไขอยู่... ท่านนี่ออกแล้วละสิว่าตัวอักษรตัวนั้นคือ ส.เสื่อ ก็พอดีเลยนะซะที่ปีที่จะถึงนี้ก็เป็นปีเสื่อให้กำลังใจไฟชีวิตในปีเสื่อโดยการเป็นเสื่อติดปีกที่จะทำคุณงามความดี รักษาดี รักษาบัน และขยันขันแข็งสุขภาพดี มีธรรมะคุ้มครองชีวิตไปด้วยกันนะซะ...จืดๆ

สำหรับยกที่คอยแพ่งค่า... ช่วงนี้หน้าหนาว อากาศหนาวคอยแพ่งค่า ภูผาฟ้าหน้าหนาวเย็นมากจนพืชผักป่าที่เก็บมาทำอาหารมีปริมาณลดลงมาก ท่าน อ.๒(ส.รมเมืองยุทธวโร) จึงดำริให้หาผักมาบริโภคเพิ่มเติม จนได้สังเกตเห็นใบของต้นผักทองเขียวขจีและใบโต แต่ติดที่มีขนมากทำให้กินลำบาก แต่ทุกปีมีปัญหาทางออกเสมอ ท่าน อ.๒ เป็นผู้ที่มีปัญญาจึงคิดหาวิธีกินได้ โดยการนำใบผักทองไปปิ้งกิน ปรากฏว่ามีรสชาติดี ต่อมาก็ได้คิดแปลงวิธีปิ้งโดยทาซีอิ้วและน้ำมัน แล้วนำไปปิ้งปรากฏว่ารสชาติเหมือนสาหร่ายทะเลทอดอย่างไรรออย่างนั้นเลยซะ บางคนบอกรสชาติเหมือนปลาหมึกแห้งเลย จึงหัดเองก็ได้มีโอกาสสลายภพ เมื่อได้ชิมเปลือก (ใบสีแดง) ปลีกด้วยซุบแปงทอด ซึ่งปกติส่วนนี้เขาทิ้งกันทานแล้วไม่น่าเชื่อว่าที่ผ่านมาระกึ่งของคืออย่างนี้ไปได้ได้อย่างไร?

จึงหัดได้ฟังเรื่องนี้แล้วเกิดนึกถึงพระบรมราโชวาทของในหลวง ร.๙ ของเราในบางตอนท่านตรัสไว้ว่า “เมื่อจะทำงาน อย่าหยาบคายเอาความขาดแคลนมาเป็นข้ออ้าง จงทำงานท่ามกลางความขาดแคลนให้บรรลุผล จงทำด้วยความเต็มใจและซื่อสัตย์”(๔ พ.ย. ๒๕๕๒) งานนี้จึงได้เมนูอาหารใหม่ของชาว

คอยแพ่งค่าแต่ไม่สงวนสิทธิ์นะซะ...จืดๆ ◉
สนามแม่เหล็กบุญนิยม... “ขาดทุนนี้แหละคือกำไรของเรา Our loss is Our gain” เป็นพระราชดำรัสของในหลวงรัชกาลที่ ๙ ที่ปรากฏผลจริงพิสูจน์ได้ในการแจกโรงบุญมังสวิรัต ๕ ธันวาคมแห่งของชาวโศก ซึ่งมีนโยบายว่า ๑. เป็นอาหารมังสวิรัตเท่านั้น ๒.แจกฟรีไม่มีการซื้อขาย ๓.ไม่รับบริจาคเงิน ยกเว้นแต่วัตถุดิบทำอาหาร ๔.วัฒนธรรมผู้ให้ไว้ผู้รับ จึงหัดจึงได้มีโอกาสไปเก็บตกบรรยากาศโรงบุญที่แถวหน้าชุมชนลานนาโศก จ.เชียงใหม่ มาฝากกันซะ มีทั้งความเบิกบานยินดี อิมบุญของทั้งผู้ให้และผู้รับอย่างเต็มเปี่ยม และด้วยพลังสนามแม่เหล็กบุญนิยมโดยเฉพาะเด็กนักเรียนสส.ภ.ห้อง ๓ เป็นผลให้มีเด็กจากบ้านละแวกใกล้เคียงซึ่งเป็นชาวไทยใหญ่ ๑ คน ขอติดตามมาศึกษาเรียนรู้กับนร.สส.ภ. ห้อง ๓ ด้วย โดยยังแนะนำผู้ปกครองให้มาเยี่ยมชมศึกษาที่ชุมชนลานนาโศกด้วย นับว่าเป็นการสร้างรั้วชั้นดีให้กับชุมชน นี่แหละสนามแม่เหล็กบุญนิยมจะเข้มข้นได้ก็ต่อเมื่อเป็นผู้ให้ที่แท้จริง ไม่หวังผลตอบแทน ยิ่งให้ไป ยิ่งได้มาซะ...จืดๆ ◉

อย่าหน้าบึ้งกับความดี... จงยิ้มให้กับความดี ชมรม.ม. ได้เปิดบริการ ๐ บาทก็ทานได้มานานปี มีท่านสมาชิกมารับบริการเพิ่มขึ้นมาก ทำให้ชาวชมรม.ม.ได้ชวนขายเสื่อสละทำบุญเพิ่มขึ้น ทำให้จึงหัดนึกถึงคำคม(บาดชิบๆ) ของพี่โมมิ(ผู้จริง) ศิษย์เก่าศาลาที่ลานนาโศกว่า “จงอย่าหน้าบึ้งกับความดี” แล้วยิ่งได้เห็นใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส เต็มใจให้บริการของชาวชมรม.ม. จึงหัดคิดว่า นี่แหละคือการปฏิบัติธรรมอย่างสุภาพปฏิบัติ(แต่จะบรรลุเร็วหรือช้ามีอีกหลายได้ซะ) คือ ยิ้มให้กับความดีได้ซะ และที่นั่นที่ยิ่งกว่าคือ ท่านสมาชิกที่มารับบริการมากกว่า ๘๐% ที่ใช้บริการล้างจานด้วยตัวเอง เนื่องจากอากาศหนาวเย็นทำให้รู้สึกมือเย็นจัดเวลาล้างจานงานนี้อาทนสู้ หนึ่ในทีมสส. (ผู้เสื่อสละ) จึงนำเสนอว่า ควรจัดน้ำอุ่นมาบริการเวลาล้างจานให้ท่านสมาชิก ซึ่งก็ได้รับเสียงตอบรับเป็นอย่างดีจากที่ประชุม นำอนุโมทนาบุญกับการคิดดี ทำดี และทำให้จึงหัดได้ยิ้มกับการทำความดีด้วยซะ...จืดๆ ◉

การทำงานประสานสัมพันธ์... นับตั้งแต่คุณมิ่งหมาย มุ่งมาจนเข้ารับตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านหมู่บ้านราชธานีโศก ได้ทำงานประสานกับหมู่บ้านใกล้เคียงอย่างใกล้ชิด และไปร่วมประชุมกำนันผู้ใหญ่บ้านสม่าเสมอ ด้วยบุคลิกที่อ่อนน้อมถ่อมตน ทำให้ผู้ใหญ่บ้านคนนี้เป็นเหมือนทูตที่ไปสัมพันธ์ไมตรีประจำบ้านราชฯ ขอนุนโมทนา...จืดๆ ◉

โรงบุญฯ... จากการไปทำกิจกรรมโรงบุญ ๕ ธันวาคมหาราช ในปีนี้ผู้ใหญ่บ้านเกาะติดสถานการณ์ไปทุกหมู่บ้าน ปรากฏว่าปีนี้ทีมบริหารแต่ละหมู่บ้านมาร่วมและอำนวยความสะดวกให้เป็นอย่างดี คงมีแต่ผู้ใหญ่บ้านกำกลางหมู่ ๖ ซึ่งยังคงมือคดกับชาวบ้านราชฯ อันเนื่องมาจากสถานการณ์การเมือง ไม่มา

ร่วมงานที่โรงบุญ ผู้ใหญ่มิ่งหมายได้ตัดอาหารนำไปบริการจนถึงบ้านด้วยอาการนอนน้อย จึงหัดได้เห็นแล้ว ชาวซึ่งกับความเป็นคนอ่อนน้อม อุดม รอคอยให้อภัยของผู้ใหญ่จริง ๆ...
งานนี้ได้ช่วยเหลือน้องชาวภูกระงมที่เพิ่งเสร็จสิ้นไปคือ การนำรถแบ็กโฮไปช่วยขุดเพื่อถมท้องน้ำเพื่อทำนาปลั่ง ซึ่งบ้านภูกระงมได้งบประมาณจาก อบจ. เป็นท่อน้ำที่จะช่วยแก้ปัญหาความแห้งแล้งของชาวบ้านที่ทำนา ระยะทาง ๑,๓๐๐ เมตร มีผู้ได้รับประโยชน์ประมาณ ๔๐ ครัวเรือน ผู้ใหญ่บ้านมิ่งหมายได้อำนวยความสะดวกจนภารกิจเสร็จสิ้นทำให้ชาวภูกระงมรู้สึกประทับใจและเพิ่มสัมพันธ์ไมตรีดียิ่งกว่าอดีตที่ผ่านมา จนลืมเรื่องเสื่อเสื่อเสื่อแดงไปเลย...

ภารกิจอีกอย่างผู้ใหญ่บ้านได้ทำหนังสือขอความช่วยเหลือถึง อบจ. อุบลฯ เพื่อนำรถแบ็กโฮ , รถเกรด มาปรับปรุงถนนทางเข้าหมู่บ้าน เป็นการอำนวยความสะดวกของการเดินทางในช่วงงานปีใหม่ตลาดอารียะ’ ๕๓ เมื่อส่งหนังสือไปแล้ว เห็นว่าเรื่องเงียบหายไปผู้ใหญ่บ้านจึงไปติดต่อด้วยตนเองที่ สนง.อบจ. จนทำให้ทีมงานโยธาฯ มาสำรวจและเตรียมปฏิบัติงานปรับปรุงถนน ๓ สาย คือ ทางไปบ้านคำกลาง , ทางไปบ้านภูกระงม , ทางไปบ้านท่ากกเสียว...อนุโมทนาสาธุซะ...จืดๆ ◉

โสมแสงเป็งพริบ... นับตั้งแต่เดือนพ.ย. เป็นบรรยากาศเตรียมงานปีใหม่ที่บ้านราชฯ ที่มีความสำคัญอันดับแรกของชาวบ้านราชฯ คือการปลูกผัก เพื่อใช้กินในช่วงเตรียมงาน เพราะจะมีพี่น้องเข้าพื้นที่หลายคณะ จึงหัดได้ขยันมาว่า ในวันที่ ๑๓ ธ.ค. ทีมสมณะภูผาฟ้าหน้า จะเข้าพื้นที่ และ วันที่ ๑๕ ธ.ค. ก็ จะเริ่มเข้าค่ายนักเรียนชั้น ม. ๓ และ ม. ๖ หากเกิดวิกฤติต้องไปซื้อผักตลาดมากินคงเสียเหลี่ยมศูนย์สี่ก็อบรมกลีกรมไร้สารพิษแก่บ้านราชฯ มีสวนมากมายหลายที่ แต่ละสวนที่กว้างใหญ่มีผู้ดูแลไม่กี่คน ในช่วงนี้จึงเกิดกิจกรรมโสมแสงในช่วงเวลาประมาณบ่ายสี่โมงเย็น เชิญชวนให้แต่ละคนออกจากภพส่วนตัว ไปร่วมด้วยช่วยกันปลูกผักตามสวนต่างๆ เท่าที่จึงหัดได้มีโอกาสไปช่วยก็มีสวนงานเมืองใหม่, สวนหน้าหมู่บ้าน สวนข้างตึกเอื้อนศูนย์สุข, สวนริมมูล เริ่มช่วยกันปลูกกันตั้งแต่วันที่ ๒๐ พ.ย. ตอนนั้นก็ได้กินผักกางคู้ที่สดและกรอบหวาน รสชาติอร่อยแล้วซะ เก็บสดๆ ใหม่ๆ จากสวนงานเมืองใหม่ด้านทิศตะวันออกของหมู่บ้าน เป็นผลงานของทีมงานของลิกขมาตภูผาแก้ว, คุณผิงบุญ, คุณตามพรซึ่งได้ขยายพื้นที่เพื่อผลิตผักให้เพียงพอ(เท่าที่จะพอได้)

เมื่อวันที่ ๑๔ ธ.ค. ชาวบ้านราชฯได้โสมแสงกันจนข้าวของและอาหารจากโรงครัวศาลาเอื้อนเพิกกัน ย้ายไปที่บริเวณโรงครัวใหม่ที่เพิ่งสร้างเสร็จสมบูรณ์ ฝีมือของช่างอ่องนิสิตบ้านราชฯ นายอารียะ อารียะเมตตริย เป็นผู้ออกแบบและควบคุมการก่อสร้าง ซึ่งตั้งใจจะทำให้เสร็จงานปีใหม่ได้ งานปีใหม่นี้

พี่น้องที่มาร่วมงานจะได้มาใช้บริการที่ เอื้อนยังกิน นอกจากจะมีอาหาร ยังมีสำนักงานการเงินของหมู่บ้าน เป็นที่แลกเปลี่ยนด้วยนะซะ...สำหรับบรรยากาศภายในศาลาในยามขึ้นศาลาฉัน ท่านสมณะเดินดิน ดิกขวิโร พยายามประชาสัมพันธ์ก่อนกินข้าวทุกคนว่าในแต่ละวันจะโสมแสงกันที่สวนใดบ้าง การโสมแสงได้ประโยชน์หลายอย่าง อันดับแรกที่จึงหัดสัมผัสกับตัวเองคือ การออกจากภพส่วนตัว เวลาทำงานคิดพินไม่อยากจะไปร่วมงานส่วนกลางเลย... อยากทำงานส่วนตัวให้เสร็จ แต่พอได้ไปก็ได้สัมผัสกับสภาวะจิตใจที่ดีกว่าเดิม เมื่อไปอยู่ในบรรยากาศที่โล่งแจ้ง เห็นพืชผักสีเขียว และพูดคุยกับเพื่อนที่ไปช่วยงานกันก็เป็นการผ่อนคลายจิตใจ ได้เห็นความสุขของจิตใจที่ได้ออกจากภพ ตามความเป็นจริงการหมกมุ่นอยู่กับงานสภาพร่างกายตึงเครียดมากแล้วได้การไปโสมแสงจึงเป็นการผ่อนคลายทั้งกายทั้งใจ ได้เข้าใจว่าทำไมท่านสมณะ จึงผลักดันให้กิจกรรมโสมแสงเป็งพริบ ให้ชาวบ้านราชฯ ทำไปเรื่อยๆ ให้เป็นวัฒนธรรมของหมู่บ้าน เพราะนอกจากจะได้ประโยชน์เรื่องงานเป็นการร่วมแรงร่วมใจลงแขกแล้วประโยชน์ของจิตใจมีค่าอันนับค่ามิได้จริงๆ เพราะเป็นประโยชน์โลกุตระ ได้ลดละกิเลสสลายภพส่วนตัว เพื่อมาพบกันบำเพ็ญประโยชน์ส่วนกลาง เป็นไปตามธรรมะหัวข้อสาราณียธรรม ๖ ข่างเป็นวิสัยทัศน์อันล้ำลึกยิ่งนัก...มาสิชะ มาสร้างภาวะจิตดีๆ อย่างนี้ร่วมกับชาวบ้านราชฯ โสมแสงเป็งพริบร่วมกัน...จืดๆ ◉

ตัวตายตัวแทน... หมุกกลุ่มหนุ่มสาวชาวชมรม.เชียงใหม่ ทีม สส.(เสื่อสละ) ที่มาช่วยดูแลประจำงานงานต่างๆของ ชมรม. มีการหมุนเวียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อฝึกให้ทำหน้าที่แทนกันได้หมด จากอาเภอกันนุกูญเดิมดูแลฐานล้างจานและขยะวิทยา ย้ายมาเรียนรู้ฐานงานสตั๊ดน้ำปั่นผัก แทน หนูดี พุทธิพิมพ์ ไพร ซึ่งก็ย้ายมาเรียนรู้ฐานร้านค้าวิสาหกิจฯ พร้อมด้วย หยก เหนือไฝฝัน ซึ่งมี ทนสู้ รอย ใท ย้ายมาเรียนรู้ฐานล้างจาน-ขยะวิทยา ฝึกฝนให้สามารถแทนกันได้หมดอย่างนี้ ท่านโพธิสิทธิ์ บอกว่า ดีจะได้ไม่มีใครเป็นเจ้าพ่อ-เจ้าแม่ประจำฐาน และคนเก่าที่ชำนาญงานจะได้ฝึกถ่ายทอดงานด้วย

จึงหัดขออนุโมทนาด้วยที่มีบุคลากรรุ่นใหม่พร้อมฝึกคน ให้สมเป็นงานสาธารณโลกี้อย่างแท้จริง ไม่ยึดว่าเป็นของตนได้จริงๆ...สาธุ...จืดๆ ◉

คติธรรมประจำฉบับ
ชานา ไชน่าเขานา
ช่างศร ดัดลูกศร
ช่างไม้ ลากไม้
คนดี ฝึกตนเอง
(จาก พุทธวงษ์ในธรรมบท หน้า ๑๖๓ โดย เสฐียรพงษ์ วรรณปก)

พล.อ.เปรม ระบุ ไม่เคยเห็นใคร อุทิศตนให้ประชาชนมากเท่าในหลวง

พล.อ.เปรม ระบุ ไม่เคยเห็นใครอุทิศตนให้ประชาชนมากเท่าในหลวง ยันปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเหมาะสมกับประเทศกำลังพัฒนาของไทย ย้ำให้ทุกคนเชื่อมั่นในการเดินตามรอยเท้าของพ่อ ชี้ปัญหาที่ต้องใช้เวลา-ความยุติธรรมแก้ แต่ปัจจุบันยังมีจนท. ไม่ดีสร้างปัญหาอยู่ สอนการรับมือกับผู้อ่อนท่าหลายชาติ ปรบ.ต้องออกทนและใจเย็น ให้ความรู้กับทุกคนอย่างต่อเนื่อง

ช่วงเย็นวันนี้ (25 พ.ย.) TAN Network สถานีโทรทัศน์ข่าวภาษาอังกฤษแห่งแรกของเมืองไทย ได้เผยแพร่เทปบันทึกภาพการให้สัมภาษณ์ของ พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ ณ บ้านพักสี่เสาเทเวศร์ โดยการให้สัมภาษณ์ดังกล่าวถือเป็นการให้สัมภาษณ์พิเศษครั้งแรกในรอบ 2 ปี

ในช่วงต้นของรายการเฮดไลน์เอร์ส น.ส.สโรชา พรอุดมศักดิ์ สอบถาม พล.อ.เปรม ถึงพระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ก่อคุณูปการให้สังคมไทย โดย พล.อ.เปรม กล่าวว่า เท่าที่ตนเองทราบนั้น ในหลวงทรงคำนึงถึงเรื่องช่วยเหลือประชาชน และเตรียมการในเรื่องต่างๆ อยู่ตลอดเวลาอย่างไม่ทรงรู้จักเหน็ดเหนื่อย ซึ่งนั่นเองเป็นเหตุผลว่าทำไมประชาชนถึงรักพระองค์

“พระองค์ท่านทรงเตรียมการอย่างดี ท่านทำการ

ศึกษาทุกอย่างก่อนดำเนินการ ท่านศึกษาแผนที่ ศึกษาปัญหาที่ประชาชนประสบพบ ผมคิดว่าไม่มีใครที่อุทิศตนให้ประชาชนได้มากเท่าพระองค์” ประธานองคมนตรี กล่าว และว่า ในหลวงทรงคำนึงถึงปัญหาความยากไร้ ปัญหาด้านการศึกษา ของประชาชนในทุกพื้นที่ โดยเฉพาะในหมู่ชาวจาที่ทรงนำโครงการพระราชดำริเข้าไปช่วยเหลือชาวเขามากมาย อย่างเช่น โครงการปลูกพืชเศรษฐกิจทดแทนการปลูกฝิ่น

“ตอนที่ผมเป็นแม่ทัพภาคที่สอง ผมมีโอกาสได้เดินตามท่านไม่รู้กี่กิโลเมตร ผมเห็นพระองค์ท่านตรัสกับประชาชนอย่างไม่ถือพระองค์ พระองค์ท่านทรงอยู่ติดดิน ... ผมไม่เพียงได้เห็น แต่ได้เรียนรู้อะไรหลายอย่างจากพระองค์ เมื่อผมมีปัญหา ผมนำปัญหาไปกราบทูลพระองค์ท่าน พระองค์ท่านก็ทรงให้ทางออกได้อย่างน่าทึ่ง” พล.อ.เปรม กล่าวเสริม

เป็นภาษาอังกฤษ และว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ไม่เพียงทรงเป็นพระมหากษัตริย์ที่แสวงหาความรู้อยู่ตลอดเวลา แต่ท่านยังทรงมีพระอัจฉริยภาพอันสูงส่งด้วย

เมื่อ น.ส.สโรชา ถามว่า ในหลวงทรงริเริ่มปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แต่ดูเหมือนว่าคนไทยจำนวนหนึ่งยังไม่เข้าใจถึงแนวคิดดังกล่าว แล้วในความคิดของ พล.อ.เปรม เศรษฐกิจพอเพียงสามารถปรับใช้ได้กับสภาพเศรษฐกิจและสังคมยุคปัจจุบันหรือไม่ พล.อ.เปรม ตอบว่า แรกเริ่มเมื่อในหลวงทรงเสนอเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีบางคนหัวเราะเยาะ เพราะคนเหล่านั้นไม่เชื่อว่าจะสามารถทำให้เกิดขึ้นจริงได้ แต่ในหลวงทรงย้ำว่า เศรษฐกิจพอเพียงนั้นไม่ใช่ทฤษฎี แต่เป็นปรัชญา ดังนั้น พวกเขาจะต้องนำปรัชญานี้ไปดัดแปลงให้เกิดเป็นรูปธรรมให้ได้

“ตอนนี้ ผมเชื่อว่า แม้แต่ในสังคมของคนชั้นสูง หรือแม้แต่ในสังคมของชาวต่างชาติ ที่ไม่เคยเชื่อในปรัชญานี้มาก่อน พวกเขาเพิ่งเรียนรู้ว่าแนวคิดนี้นั้นเป็นแนวทางที่ดี แม้ว่าจะไม่เหมาะสมสำหรับประเทศที่ร่ำรวยอย่างอเมริกา แต่เหมาะสมสำหรับประเทศยากจนอย่างเรา หรือในประเทศยากจนอื่นๆ” ประธานองคมนตรี กล่าว

ต่อมา เมื่อถามถึงปัญหาความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งยืดเยื้อมานานหลายปี พล.อ.เปรม ได้กล่าวไปถึงพระราชดำรัสของในหลวงเรื่อง “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” ว่าเป็นแนวทางที่รัฐบาลต้องยึดถือและปฏิบัติตาม อย่างไรก็ตาม การแก้ไขปัญหาภาคใต้นั้นต้องใช้เวลา โดยสิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือการคืนความถูกต้องและความยุติธรรมให้กับประชาชน เพื่อให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่น

เมื่อถูกถามว่า ตอนที่การแก้ไขปัญหาภาคใต้มุ่งถูกทางแล้วหรือไม่ พล.อ.เปรม ระบุว่า มีที่ถูกและไม่ถูก โดยส่วนที่ไม่ถูกคือ ทุกวันนี้ยังมีเจ้าหน้าที่รัฐที่ประพฤติตัวไม่ดีอยู่ โดยคนเหล่านี้เป็นผู้ก่อปัญหา อย่างไรก็ตามตนเห็นว่าหนทางแก้ไขนั้นขึ้นอยู่กับบังคับบัญชาระดับสูงว่าจะดำเนินการเช่นไรด้วย

ต่อกรณีพระอาการประชวรของในหลวง ซึ่งทรงประทับรักษาพระวรกายอยู่ที่ รพ.ศิริราช มาหลายเดือนแล้วนั้น พล.อ.เปรม ระบุว่า วิธีที่ดีที่สุดที่จะทำให้ในหลวงทรงสบายพระทัยก็คือ การส่งแรงใจให้กับพระองค์ ซึ่งแม้แต่คนก็รู้สึกดีทั้งเมื่อเห็นชาวไทยและชาวต่างประเทศจำนวนมากหลั่งไหลไปลงนามถวายพระพรให้ในหลวงทรงหายจากพระอาการประชวรโดยเร็ว

เมื่อถามต่อว่า พล.อ.เปรม มีทัศนคติในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งของคนในชาติอย่างไร ในสถานการณ์ที่ผู้คนมีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องการเมือง พล.อ.เปรม ยิ้ม และตอบว่า ตนคงไม่สามารถวิพากษ์วิจารณ์เรื่องการเมืองได้ อย่างไรก็ตาม กล่าวไว้ในหลวงทรงสอนว่า ประชาชนต้องมาก่อน พระองค์ต้องมาทีหลัง ซึ่งหากทุกคนเดินตามรอยของพระองค์ คือ ให้ความสำคัญกับชาติเป็นอันดับแรก และตัวเองมาทีหลังนั้นก็จะทำให้สถานการณ์ดีขึ้นมาก อย่างไรก็ตาม แม้การจะทำให้ทุกคนคิดเช่นนี้จะไม่ใช่เรื่องง่ายแต่ก็ต้องพยายาม จากนั้น น.ส.สโรชา ได้ถามว่า ด้วยสถานการณ์ของบ้านเมืองในปัจจุบัน

หนึ่งน้อยทยอยเต็ม ◉ เต็มด้วยแก่น แน่นเป็นหนึ่งในหนึ่ง

ข่าวโศก

ฉบับที่ ๓๕๗(๓๗๙) เดือน ธันวาคม ๒๕๕๒

“บิกเสื่อ” เตือน “แม่” เลิกก่อกรรม! ทยาก็เอาไปไม่ได้แม่แต่สตาจค์เดียว

องคมนตรี “พิจิตร” สอน “นช.แม่่ว” ดายก็เอาไปไม่ได้แม่แต่สตาจค์เดียว แนะนำก่อกรรม วอนทุกฝ่ายนำพระราชกรณียกิจในหลวงเป็นแบบอย่างเพื่อชาติ รับห่วงสังคมรุ่นใหม่พัฒนาชากวัดดุมากกว่ารากเหง้า

วันนี้ (๑๑ ธ.ค.) พล.อ.พิจิตร กุลละวณิชย์ องคมนตรี เปิดเผยว่า ปัญหาความขัดแย้งของคนในชาติขณะนี้ คือ การหาประโยชน์ให้แก่ตนเอง พวกพ้อง และวงศ์ตระกูล แต่ทั้งนี้ คนเรามีเกิด แก่ เจ็บ ตาย ซึ่งเมื่อตายไปแล้ว ร่างกายก็เอาติดตัวไปไม่ได้ เงินแม่แต่สตาจค์เดียวก็เอาไปไม่ได้เช่นเดียวกัน ดังนั้น ทุกคนควรทำงานเพื่อประโยชน์ของประเทศไทยและแผ่นดินเกิด โดยขอให้ทุกคนได้น้อมนำการปฏิบัติพระราชกรณียกิจของพระบาท

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาเป็นแบบอย่าง ส่วน พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี ควรยุติการเคลื่อนไหวเพื่อลดปัญหาความขัดแย้งหรือไม่ นั้น ไม่ขอแสดงความคิดเห็น เพราะเป็นประเด็นทางการเมือง แต่ก็มองว่าควรยุติการเคลื่อนไหวได้แล้ว

อย่างไรก็ตาม พล.อ.พิจิตร กล่าวว่า มีความเป็นห่วงสังคมไทยในยุคปัจจุบัน ที่เน้นการพัฒนาชากวัดดุมากกว่าการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศ ดังนั้น ควรที่จะพัฒนาและสร้างกลไกให้รู้จักก้ำพืดและเข้าใจถึงความเป็นคนไทย.

(โดย ASTVผู้จัดการออนไลน์)

อ่านต่อหน้า ๑๐